திராவிடநாடு

9—2—58 | வார வெளியீடு | விலை 16காசு

அன்னையின் காலில் விலங்கோ?

[இரா. வேங்கடபதி]

கூண்டுக் கிளியல செந்தமிழா—நாம்
குகைப்புலி என்றுணர் பைந்தமிழா!
தூண்டும் விளக்கெனக் கிளம்பிடுவோம்—தென்
தூய்தமிழ்த் தோள்வலி சேர்த்திடுவோம்.

சேரன் வடபுலம் வென்றதுவும்—அவன்
செந்தமிழ் ஆற்றலாய் நின்றதுவும்
வீர மறக்குல வாழ்வலவோ?—அது
வீழநாம் வாழுதல் தாழ்வலவோ?

அந்நியர் தாள்நிழல் தங்குவதோ?—அவர்
ஆள அடங்கிநாம் மங்குவதோ?
அன்னை விடுதலை நாடுகிறாள்—அவள்
ஆருயிர் சேய்நமைத் தேடுகிறாள்.

கூடித் திரண்டெதிர் போரிடுவோம்—வெற்றிக்
கோபுரம் மீதினில் ஏறிடுவோம்.
பாடிக் களித்துயிர் வீறிடுவோம்—பச்சைப்
பைந்தமிழ் பேசியே தேரிடுவோம்.

பொன்னைப் பெறும்வளம் கூட்டிடுவோம்—துயர்
போக்கப் பசிப்பிணி ஓட்டிடுவோம்
அன்னைத் திருவெலாம் தேக்கிடுவோம்—தமிழ்
ஆற்றல் உறும்வழி ஊக்கிடுவோம்.

அன்னைத் தமிழினைப் போற்றிடுவோம்—அவள்
அன்பின் திருச்சுடர் ஏற்றிடுவோம்.
முன்னைப் பெருமைகள் கூறிடுவோம்—அவை
மூள, இவண்புகழ் ஏறிடுவோம்.

வியட்நாம் குடியரசுத் தலைவர், விடுதலை புரிப் பயணம் நடத்தி வெற்றிகண்ட தீரர் ஹோசிமின் இருதினங்களுக்கு முன், டில்லி வந்திருக்கிறார். ஒரு வாரம் தங்கியிருந்து, இந்திய உபகண்டத்தின் பல பாகங்களையும் சுற்றிப் பார்ப்பதற்காக வந்திருக்கிறார்.

*

டாக்டர் ஹோசிமின் — இப் பெயர் இன்றைய தென்கிழக்கு ஆசியப் பகுதியிலே மிகப் பழகிப் போன பெயர். அவர் ஒரு நாட்டு மக்களின் உரிமைச் சிலை.

ஹோ, இளமையிலே படிப்பிலே நாட்டம் செலுத்தினார். இந்தோ சீனா அரசியல் புயலில் அவரது வீட்டாரும் மாட்டித் தவித்த பொழுதுதான் அவர் மனதிலே ஒரு திடீர் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பிரஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடினார்கள், அவரது தந்தையும் தமையனும் என்று சந்தேகப்பட்டு, சிறைப் பறவைகளாகப் பிடித்தபொழுது தான் ஹோ, 'ஓகோ, இந்த ஆதிபத்ய வெறி ஆபத்தானது, அடக்கப் படவேண்டும், இந்த ஆணவ வெறியாட்டம்......'' என்று எண்ணினார்.

நாடோடியாக, இங்கிலாந்திலே, அமெரிக்காவிலே, ரஷ்யாவிலே வாழ்ந்தார். ரஷ்யப் பொதுவுடைமை மணத்திலே அவருக்கு அதிக நாட்டமிருந்தது.

கி. பி. 1919-ல் பிரான்சில் நடந்த சமாதான மாநாட்டிலே, பங்கு கொண்டார். அவர் வாழ்விலே, அது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க திருப்ப மாகிவிட்டது. அவர் தன் நாட்டு மக்களின விடுதலைப் போரில் தன் உயிரை, உடலை, உடைமையை இழக்கத் தயாரானார். எடெழுதினார், கூடாது என்று தடுத்து விட்டது, பிரஞ்சு சர்க்கார். அவர் பேனாவைப் பிடுங்கிவிடப் பெரும் பாடு பட்டது, அந்தப் பிடிவாத மிக்க பிரஞ்சு ஆட்சியாளர்!

ஹோவைப் பிடிப்பவர்களுக்குப் பரிசில் உண்டு என்று அறிவித்த வுடன, பிரானசைவிட்டு, சைனாவிற்குச் சென்றுவிட்டார். இப்பொழுது ஒடியொளிந்து கிடக்கும் சியாங்கே - ஷேக்கிடம் அறங் கூறுவோராக அமர்ந்தார்.

சீனாவிலிருந்தாலும், தனது தாயகமாம் இந்தோ சீனாவின்

வருக!

நல்வாழ்விற்கான திட்டங்களைத் தீட்டியபடியே இருந்தார்.

இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கியது. ஹோ, புதியதோர் புனை பெயரில், புகுந்துவிட்டார், தான் பிறந்த மண்ணின் விடுதலைப் போராட்டத்தில்! ஜப்பானை எதிர்த்துப் போராடும் கொரில்லா வீரர்களுக்குத் தலைமை பூண்டு, திடீர்த் தாக்குதல்களை நடத்தி வந்தார். அமெரிக்காவிற்கு, பெருந்துணையானார்.

வியட்நாமின் சுதந்திரக் குடியரசை அவர் நிலைநாட்ட படைபடையாக, குவிந்து வந்த எல்லா இடையூறுகளையும், இன்னல்களையும் எதிர்த்துப போராடியிருக்கிறார்.

அவர் ஐந்தடி உயரம்—ஒல்லியான சரீரம்—படாடோபம் எதுவும இல்லாதவர்-சாதாரணகாககியுடை—சீவபபடாத சிகை, கோதிவிடப்படாத தாடி......இபபடித் தான் அவரை வர்ணிக்கமுடியும். அவர் எளியவாழ்வு வாழ்கிறார். எனினும் இந்த உலகத்தின் கண்களில் ஒரு "இமயமாகத்" தெரிகிறார்.

அவரை எதிர்த்திடும் மாற்றுக் கட்சியினரும் அவரைப் புகழ்வர் —அவரின் பெருங்குணத்திற்காக எளிய வாழ்விற்காக, அவரது உள்ள உறுதிக்காக, மக்களின் இதயத்திலே தவிந்தாடும் சாதாரண 'ஆசாபாசங்களை' அறிந்திருக்கும் நுண்ணறிவுத் திறத்திற்காக, அவரது உண்மையான நாட்டுப்பற்றிற்காக, உரிமைப் போராட்டத்திலே அவருக்குள்ள திட நம்பிக்கைக்காக! ஆம், அவர் உருவில் சிறியவர்—ஆனால் செயலில் பெரியவர்! புத்தகத்தை, அதற்கு மாட்டப்பட்டிருக்கும் அட்டையைக் கொண்டே மதிப்பிட்டுவிடாதே என்பார்களே, அப்படித்தான், டாக்டர் ஹோவின் உருவை, எளிய தோற்றத்தை முதலாகவைத்து அளந்துவிடக் கூடாது.

என்னுடன் பிறந்தவர் எத்தனையோ பேருக்கு உடுத்த உடையில்லையே என்று 'ஒப்பாரி'யிடும் பாழ் நிலை மாறாதவரை, அலங்காரமாக அணிகிறவர்களையே சமூகத்தின் அவமானச் சின்னங்கள் என்றுதான் கருதுவேன்...என்று கூறுவாராம்.

டாக்டர், ஹோ, இந்த அவனிக்கு ஒரு அதிசயப் பிறவி! அவரது ஆற்றலுக்கு அலங்காரப் பட்டுத் திரையில்லை! அவரது பொன் குணங்கள, பூட்டில்லாத இரும்புப் பெட்டியிலே உள்ள வைரங்களைப்போல!

அவரிடம் உலகு கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு பெரும் பண்பு - ஆடமபரமினமை, அடக்கமுடைமை, அதே நேரத்தில் ஆற்றலுடைமை! அதனால்தான் படிக்காத ஒரு மக்கள் கூட்டத்தை படையாகத திரட்டி, ஒரு பெரிய வல்லரசோடு போரிட முடிந்தது; அந்தப் பாமரருக்குப் புரியும் கொச்சை மொழியிலே பேசி அவரது குருதி கொதிபபடையச் செய்து, உணர்ச்சியிலே கொந்தளிபபை விதைத்து, கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். போர்க்களத்தில்!-ஆம, விடுதலைப் பட்டாளத்திற்குக் கொட்டு முரசமானார், ஊதும் வெற்றிச் சங்குமானார்!

★

மலர் 16] ஆண்டு சந்தா ரூ. 8 [9-2-58] தனிப் பிரதி 16-காசு [இதழ் 30

நொண்டியும் ராஜநடையும்!

இலட்சக் கணக்கான இதயங்கள், சிந்துபாடும் காட்சியைத் தினசரி காண்கிறோம்—ஆனால், சிலர் ஒருவர், அறை கூவல்விடுத்திருக்கிறார்!! கிராமங்கள் — மலைநாட்டுப் பகுதிகள் — கல்லூரிகள் — பள்ளிகள்—தொழிற் கூடங்கள்—பெரியவர்கள் மனமெலாம் நிறைந்து, மங்காத புகழ் பெற்று வருகிறது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். மாநில தொழில் அமைச்சர் வெங்கட்டராமனே, "தேர்தலுக்கு நின்று பாருங்கள். நிச்சயம் இன்னும் இருபது இடங்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கும் காங்கிரசுக்கு" என்று தெரிவிக்கிறார். திராவிடநாடு எனும் பிரச்னைமீது தேர்தலுக்கு நிற்கவேண்டுமாம்—நின்றால் இருபது இடங்கள், அதாவது இப்போது நாம் பெற்றிருக்கும் 15-இடங்களும் போக : இன்னும் அதிகமாக ஒரு 5-இடங்களும் காங்கிரசுக்குக் கிடைக்குமாம்!!

எப்படி இக்கணக்குப் போட்டார் அமைச்சர், என்று தெரியவில்லை. ஓராண்டுக்கு முன்தான், பொதுத்தேர்தல் நடந்தது நாட்டில். இந்தப் பாரதசிலர், அப்போது, கடல் தாண்டிச் சென்றதாகக் கவனமில்லை, நமக்கு. கண்ணாரக் கண்டார், தி. மு. க. நாட்டில் எத்தனை இலட்சம் வாக்காளர்களின் மதிப்பைப்பெற்றது என்பதை! 17-இலட்சம் ஓட்டுகள் பெற்றோம்!! உச்சிமாகாளியின் சீடர்கள், உத்தமராம் காமராஜின் அன்பர்கள், என்று சொல்லியல்ல—திராவிடநாடு திராவிடருக்கே! வடக்கு வாழ்கிறது—தெற்கு தேய்கிறது!! எனும் முழக்கங்களை மேடைகளில் முழக்கியும், அறிக்கைகள் மூலம் வெளியிட்டும், அதற்குப் பிறகே இந்தஓட்டுகளைப்பெற்றோம். தஞ்சைமண்ணில் பிறந்தவர் ஆதலால், ஒருதடவை மூளையில் ஏற்றிய விஷயம், அவ்வளவு சீக்கிரம் பட்டுவிடாது என்கிற நம்பிக்கையுண்டு நமக்கு!! எனினும், நாடு அறிந்த ஒரு விபரத்தை மறந்துவிட்டு, திராவிடநாடு பிரச்னை மீது தேர்தலுக்கு நின்றால், இன்னும் இருபது இடங்கள் காங்கிரசுக்குக் கிடைக்கும் என்கிறார்.

எடுத்த எடுப்பிலேயே காங்கிரஸ் கொடிகட்டி ஆளக் கிளம்பவில்லை! வெள்ளையனை எதிர்த்துப் போர் முழக்கம் எழுப்பி, 50 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான், அவர்களால் மக்களின் கவனத்தைக் கவர முடிந்தது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடவில்லை!! "ஏ! அரைநிர்வாணப் பக்கிரி", என்று காந்தியடிகளை, இகழ்ந்துரைக்கும் அளவுக்கு ஒரு போது, காங்கிரஸை சாதாரணமாகக் கருதிய சர்ச்சில் இருந்ததையும் அறிவோம் நாம். ஏதோ ஒரு சிலர் —இங்கு மங்குமாக ஒரு சிலர்—உப்பு எடுக்கிறோம் என்கிறார்கள்—துணிகளை எரிக்கிறோம் என்கிறார்கள் —என்று இறுமாப்போடு வெள்ளையர்கள் காங்கிரசைப் பற்றி, கணித்த ஜாதகம், கவனமிருக்கிறது நமக்கு. 'தூ! தூ!! நீங்களா?", என்று இன்று துரைத்தனம் நடாத்திடும் இந்தச் சிங்கார புருடர்களை, எவ்வளவு அலட்சியமாகக் கருதினான் வெள்ளையன் என்பதும், அறிவோம் நாம். ஏடுகள் பல, பணக்காரர்கள் பலர், படித்தவர்கள் ஏராளம், தேசீய இயக்கத்தில் சேர்ந்திருந்தும், சுமார் அரை நூற்றாண்டு வரையில், மக்கள் மன்றத்தைச் சந்தித்து ஓட்டு வாங்க காங்கிரஸ் கட்சி, எவ்வளவு தயங்கியது என்பதை உலகம் அறியும். அந்தளவுக்கு வசதிகளற்றவர்கள், அன்னக் காவடிகள், தன் கையையே நம்பியவர்கள், தகரக் குவளைகளைக் கொண்டவர்கள், சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அரசியல் மேடையை அமைத்துக் கொண்டவர்கள், பல முனைகளிலும் எதிர்ப்பைச் சமாளிப்பவர்கள், தன் கையையே நம்பியவர்களான, நாம், இன்று 17-இலட்சம் வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறோம்! 15 எம். எல். ஏ.-க்களைப் பெற்றிருக்கிறோம்!! காங்கிரஸ் காத்துக் கிடந்ததுபோல, ஒரு அரை நூற்றாண்டு இல்லை—பத்தே ஆண்டுகளில், இவ்வளவு பலமும் சக்தியும் பெற்றிருக்கிறோம். இதனால், அபரிமிதமான செல்வாக்கும், எல்லாருடைய இருதயத்திலும் புகுந்துவிட்டோம் என்று முரசொலிக்க நாம் தயாரில் இல்லை. ஆனால், அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காங்கிரஸ்! அதற்கு அடுத்தபடியாக நிற்கக் கூடியது என்று ஓட்டு வாங்கியதன் மூலம் நிரூபித்திருக்கிறது, உதயசூரியன் பெட்டி!! இருந்தும், அமைச்சர், அறைகூவல் விடுக்கிறார். அன்று, வெள்ளையன் குரலில், எந்தளவுக்கு அழுத்தமும் ஆணவமும் இருந்ததோ அதே அளவுக்குக் காண்கிறோம், அமைச்சரின் குரலில்.

தொழிலமைச்சர் அறைகூவல் விடுக்கிறார்! அதே சமயத்தில், நிதியமைச்சர் பழியினைப் போடுகிறார்! பக்தவத்சலம், நெற்றிக் கண்ணைத் திறப்பேன் என்கிறார்! காமராசரோ, இரத்தினச் சுருக்கமாக, சபிக்கிறார்!! நம்மை எதிர்த்து முகாம் அமைக்கும் கட்டத்துக்கு வந்திருக்கிறது, தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ்! அமைச்சர்கள் இப்போது, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மறந்துவிட்டார்கள், காந்தியடிகளின் திருநாளை மறந்துவிட்டார்கள், சதாநேரமும் நம்மைப் பற்றிச் சிந்தித்தவண்ணம் கிடக்கிறார்கள். ஆங்காங்கும் ஓடி ஓடி, நம்மைத் தாக்க எண்ணுகிறார்கள். அப்படித் தாக்கும்போது, குற்றப் பட்டியல்களை

மாவது, கூறலாமன்றோ? தி. மு. க. சொல்வது இன்னின்ன விதத்தில் தவறு என்று நேர்மையோடு கூறலாமன்றோ? கிடையாது! சட்டியிலிருந்தால் அல்லவா, அகப்பையில் வரும்!! அதனால், சவால் விடுக்கிறார், அமைச்சர்—பழி போடுகிறார், நிதி யமைச்சர்.

பாருக்கே தெரியும், இந்தியை எத்தனை கால மாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்து வரு கிறது என்கிற உண்மை! ஆனால் அமைச்சர் சுப்பிர மணியம், புதியதொரு உண்மையைச் சொல்லப் புறப்பட்டிருக்கிறார், இந்தியை நாமும் ஏற்றுக் கொண்டோம் என்று!! நம்மை வெட்டித் துண்டு துண்டாக்கினாலும், அந்தத் துண்டுச் சதைகூட "இந்தி வேண்டாம்" என்று உரைக்குமே ஒழிய; நமது இரத்தத்தின் ஒரு துளிக்குப் பேசும் சக்தி யிருந்தால், அந்த ஒரு துளி இரத்தம்கூட "வேண் டாம் இந்தி" என்று முழக்கமிடுமே ஒழிய, ஒரு போதும் தலை வணங்காது. இந்த உண்மையை, நாடு அறியும். ஆனால், நண்பர் சுப்ரமணியம், வேறேதும் கூற வக்கு வழியில்லாததால், பிரமாத மாகச் செல்லுமிடந்தோறும் ஏதேதோ செப்புகிறார்!

இவர்களின் பேச்சுகளிலிருந்து ஒன்று புரிகிறது நமக்கு. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்கிற பெயர் இவர்களுக்கெல்லாம் கிலி பிடித்த ஒன்றாகி யிருக்கிறது, இன்று! 104-டிகிரி காய்ச்சல் — ஈளை கட்டிவிட்டது—சளி, இழுக்கிறது—ஜன்னி கண்டு விட்டது, என்கிற நிலைமை வந்திடும்போது, பிதற்ற லும் பேச்சும் அதிகமாகத்தானிருக்கும். அந்தக் கட்டத்துக்குக் காங்கிரஸ் மந்திரி சபை, இன்றைய தினம் வந்திருக்கிறது. ஆதனாலேயே அறைகூவல், பழி சொல்லுதல் போன்ற படலங்கள் ஆரம்பமாகி யிருக்கின்றன.

*

"திராவிட நாடு" பற்றி ஓட்டு எடுக்கலாம் என்றாரே, தொழிலமைச்சர்! அவருடைய கவனத் துக்கு ஒரு நிகழ்ச்சியினை இச்சமயத்தில் கொண்டுவர விரும்புகிறோம். சென்ற பிப்ரவரி முதல் தேதியன்று சென்னையில் கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள்கூடி ஒரு மாநாடு போட்டார்கள், டில்லி இழைத்திடும் அநீதியைக் கண்டிக்க. அங்கே, பேசி யிருக்கிறார் ஒருவர்:-"மத்திய மந்திரிகளுடன் 'ரிபேட்' விஷயமாக நான் விவாதித்தேன். கைத்தறித்தொழில் செயற்கையான முறையில் தூக்கி நிறுத்திவைக்கப் பட்டு வரும் தொழிலாக இல்லாமல், தன் சொந்தக் காலிலேயே நிற்கும் தொழிலாக இருக்க வேண்டு மென்றும், அதற்காக 'ரிபேட்'டையே ஒழித்துவிடப் போவதாகச் சொன்னார்கள். இது, நொண்டியை ராஜ நடை நடக்கச் சொல்லுவதைப்போலிருக் கிறது......"

நொண்டி எப்படி ராஜ நடை நடப்பான்! சொல் கிறது, மத்ய சர்க்கார்!! — என்று, வேதனையோடு வெளியிட்டிருக்கிறார், ஒருவர் அம்மாநாட்டில். இது மட்டுமல்ல, "கைத்தறிப் பிரச்னை ஒவ்வொரு ராஜ யத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கிறது. இதை உணராமல் சகல ராஜ்யங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த் துக் கூட்டு சராசரி பார்த்து முடிவு செய்கிறது மத்ய சர்க்கார். இது ஆற்றின் ஆழத்தைச் சராசரி கணக்கெடுத்து அதில் இறங்கின புத்திசாலியைப் போலிருக்கிறது!!"

இப்படிப் பேசியது யார் தெரியுமா? புத்திசாலி! நொண்டியை ராஜநடை போடச் சொல்லுபவர்கள்!- எனறெல்லாம் மத்ய சர்க்காரைத் தாக்கிப் பேசி யிருப்பது, வேறுயாருமல்ல; யார் நமக்கு அறை கூவல் விடுக்கிறாரோ, அதே தொழில் அமைச்சர் தோழர் வெங்கட்டராமன்தான், இப்படிப் பேசியிருக் கிறார்.

தி. மு. க. வுக்கு அறைகூவல் விடுகிறார்! தறி யாளர்களின் தவிப்பைப பார்க்கும போதோ, டில்லி மீது, தாவுகிறார்!!

தொழிலமைச்சர் மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு அமைச்சரும், கொட்டும் போதுதான வடக்கைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் — நேருவின் தயவும், நமது வளர்ச்சியையும் காணும்போது, உடனே அதை யெல்லாம் மறந்துவிட்டு, தாக்கவும், பழிக்கவும் முற் படுகிறார்கள். தாசர்கள்தானே! வேறென்ன செயய இயலும்!!

அறைகூவலுக்கு அஞ்சியதல்ல, தி. மு. க! வெங்கட்டராம் உள்ளபடியே, "ஒருகை" பார்க்க விரும்புவாரேயானால், தயார் நாம். அவர் எப்படி 20 இடங்கள் அதிகமாகக் காங்கிரசுக்குவரும் எனறு நினைக்கிறாரோ, அதேபோல மேலும் 20 புது இடங் களை இப்போது நாம் பெற்றுக்காட்ட முடியும். இப்படி அறைகூவல் விடுமளவுக்கு ஆத்மாக் கள் இருப்பதையும், நமது தோழர்களின் பார்வைக் குக் கொண்டுவருகிறோம. தோழர்கள் வெங்கட்ட ராம், சுபரமணியம் போனறோர், அறிந்தோ அறியா மலோ, நமக்கு ஒரு உதவியைச் செய்துவருகிறாகள், இப்போது பழிபோடும சுபரமணியம், "பத்து ஆண்டுகள்" தவணை கேட்டது, பலருக்குக் கவன மிருக்கலாம்! ஒரு பக்கம் பயம் மோத, இனனொரு பக்கம தி. மு. க. வைப் பார்க்கும்போது ஏற்படும் மிரட்சி மோத, ஏதேதோ பேசுகிறார்கள். இந்தப் பேச்சுகளைக்கண்டு நமது தோழர்கள், புத்துணர்ச்சி பெறவேண்டும். ஐயகோ! தாயகத்தில் இப்படிப்பட்டவர் களுமா, இருக்கிறார்கள். தாயகமே! மன்னியம்மா, இவர்களை!! —என்று எண்ணிவிட்டு, நமது காரியத்தில் கண் ணும் கருத்துமாயிருக்கவேண்டும். நாள்தோறும், கழக வளர்ச்சிக்கான, பணிகளில் ஈடுபடவேண்டும. அறைகூவல் விடும அமைச்சரே, நொண்டி என்று ஒப்புகொள்கிறார், தென்னகத்தை! இந்த நொண்டி யும் ராஜநடை போடும் காலத்தை உருவாக்கும் பொறுப்பு, நம்மிடமே உள்ளது—தாயகத்தில் இவர் களின் அடக்குமுறைகளால் நொண்டியான சகோ தரர்கள் உண்டு—இவர்களின் காட்டிக்கொடுக்கும் போக்கால் அரசியல் வாழ்விலும் நாடே நொண்டி யாகியும் கிடக்கிறது. நொண்டியைவிட மோச மான நிலையிலுள்ள நாடுகள்கூட, இன்று ராஜநடை போட்டுக்கொண்டுள்ளதை நாம் பார்க்கிறோம்!! எனவே, முடமாகிக் கிடக்கும் தாயகம் மீள, சகோதரர்காள், நினைப்பையும் நேரத்தையும் கழகத் துக்காக்குங்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறோம் —வம்பர்களுக்கு வாயால் அல்ல, செயல் மூலம் பதில் காட்டவேண்டும். அப்போதுதான், புத்தி வரும், தவறு, புரியும்.

★

வெற்றிக்குரியவன்

[மலர் மன்னன்]

1356-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதப் பிற்பகுதியில் ஒருநாள். மேற்குப்பிரான்சில் பாய்க்டியர் என்னும் இடம்; பகல் கழிந்து இரவு துவங்கிவிட்ட நேரம்; எங்கும் மயான அமைதி இருளுடன் இரண்டறக் கலந்து காட்சி தருகின்றது. புயலுக்குப் பின்னர் அமைதி நிலவுவது இயற்கைதானே! சில நாட்களுக்கு முன்னர் தான் அந்த இடத்தில பெரியதொரு புயல்—ஆம்; மாபெரும் போராட்டம்—பேயாட்டம் போட்டது. ஆங்கிலப் படைகளும் பிரெஞ்சுப் படைகளும் அங்கே ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொண்டன.

பிரான்சின் அரசுக் கட்டிலில் அமர்ந்திருந்த பேரரசன் ஜான் எவராலும் வெல்லப்பட முடியாத பெரும் படை பலம் கொண்டு வல்லரசு அமைத்த ஜான் மன்னன்—அவனை எதிர்க்கிடச் சிறு படையுடன் வந்திருக்கும் "கறுப்புடை வேந்தன்" என அழைக்கப்படும் எட்வர்டோ வயதிலும் சிறியவன்; அரசின் அளவாலும் ஆற்றலாலும் கூடச் சிறியவன்!

'அந்தோ பரிதாபம், "இளங்கன்று பயமறியாது" என்பது உண்மையாகிவிட்டதே! பேரரசன் ஜானையா இந்தச் சிறு வேந்தன் வெல்லக்கூடும்? உலகமே படை திரட்டி வந்திடினும் பிரெஞ்சுப் படையை வெல்லுதற்கியலாது என்பதை எட்வர்டு மறந்து போயினனோ? அல்லது பிரெஞ்சு மண்ணில் சாவை அணைத்துக்கொள்ளும் ஆசை கொண்டனனோ?' என்றுதான் பிரெஞ்சு நாட்டவர் என, ஆங்கிலேயரும் கூடப் பேசிக்கொண்டனர்.

ஆனால் என்ன விந்தை! பேரரசன் ஜானின் பெரும்படை, தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டது! சாவை அணைத்துக்கொள்ளவந்த எட்வர்டுக்கு எதிர்பாராத விதமாக வெற்றியின் அணைப்புக் கிட்டியது! 'இது தற்செயலாகக் கிடைத்த வெற்றிதான்' என்பதை எட்வர்டும் உணர்ந்தான். ஜான் மன்னனைக் கௌரவக் கைதியாய் ஓர் மாளிகையில் வைத்துவிட்டு, தான் மட்டும் தாயகம் திரும்பினான் கறுப்புடைவேந்தன்.

எழிற் கூடத்திலே சிறை வைக்கப்பட்ட பேரரசன் ஜான் சின்னஞ் சிறு படையிடம் தான் தோற்றுப் போனதை எண்ணியெண்ணி மனம் வெதும்பினான். வேதனையால் பொருமினான்.

இருளை விரட்டியடிக்கும் ஏராளமான விளக்குகள் ஒளியை வாரியிறைக்க, எழிலுடன் விளங்கும் ஒரு பெரிய மாளிகையிலேதான் ஜானரசன் சிறைவைக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

மாளிகையின் உப்பரிகை—ஆடம்பரமாக அமைக்கப்பட்ட அலங்காரக்கூடம். ஆனால் ஜான் மன்னனின் கருத்தை எதுவும் கவரவில்லை; கூண்டிலடைபட்ட சிங்கமென அவன் முன்னும் பின்னுமாக உலவுகின்றான்

ஜான்:- (மெல்லிய குரலில்) அனைத்தும் போயின; இத்தனை நாள் சேர்த்த புகழனைத்தும் ஒரு நொடியில் போய்விட்டன. பெருமைதொலைந்தது; சிறுமை வந்துற்றது; 'பேரரசர் ஜானா? எவராலும் வெல்லப்படமுடியாத பெரும்படையுடன் பிரான்சின் அரியணையில் வீற்றிருக்கும் மாமன்னரல்லவா, அவர்!' எனப் பேசிவந்த உலகம், 'ஜான் என்பவனா? யார், அந்தச் சிறுவனான எட்வர்டிடம் தோற்றுப் போனானே, அவனா?' என்று இனி ஏளனத்துடன் பேசும்; 'வல்லரசு கட்டியாண்டானே ஜான மன்னன்! தன் படைகட்குச் சிறப்புறப் போர்ப் பயிற்சியளித்தானாமே! கடைசியில் சின்னஞ்சிறு ஆங்கிலப் படையிடம் தோற்றானாமே! இதுதானே இவன் வீரம்!' என்று, வாய்திறந்து பேசக் கற்றுக்கொண்ட பச்சிளங் குழந்தைகளுங் கூடப் பேசிக்கொள்ளும். 'பிரான்சைத் திறம்பட ஆண்டு வந்த மன்னர் மன்னன் ஜான சிறுபடையுடன் வந்த இளைஞன் எட்வர்டிடம் தோல்வியுற்றான்' என்று வரலாற்றில் குறிக்கப்படும். ஐயோ, இதற்காகவா நான் பிறவியெடுத்தேன்! இந்த இகழைப் பெறுவதற்காகவா, பல போர் முனைகளில் வெற்றிக்கொடி நாட்டிப் பெரும் புகழ் திரட்டினேன்! இந்த அவலமொழிகளைச் செவியாரக் கேட்பதற்காகவோ, நான் களத்தில் மடியாமல் சிறை பிடிக்கப்பட்டேன! அந்தோ! நான் செத்து மடிந்திருந்தால் இந்த அவல ஒலிகளைக் கேட்காதிருக்கவாவது முடிந்திருக்குமே!

[வேதனையின் வெம்மையைத் தாங்கமாட்டாதவனாய் இருகரங்களாலும் முகத்தை மறைத்தவண்ணம் அருகிலுள்ள மஞ்சத்தில் அமர்ந்துவிடுகிறான். யாரோ வரும் காலடியோசை கேட்கின்றது. பேரரசன் திரும்பிப் பார்க்கிறான்.]

ஜான்:- யார் அங்கே?

[ஆங்கில வீரனொருவன் எதிரில் வந்து நின்று வணங்குகிறான்.]

வீரன்:- மாமன்னரே, தங்களை எங்கள் நாட்டிற்கு அழைத்து வருமாறு எம் அரசர் ஆணை அனுப்பியுள்ளார். நாளைக் காலையில் பயணம். அதனை அறிவிக்கவே வந்தேன்.

[வணங்கிவிட்டுச் செல்கிறான்.]

ஜான்:- "பேரரசன் ஜானை எவராலும் வெல்ல முடியாது என்று கூறினீரே, இதோ, அந்தப் பேரரசன் என் கைதியாக நிற்பதைப் பாரீர்! எவராலும் வெற்றி கொள்ளமுடியாது ஜான் மன்னனை எனப் பேசி வந்தோரே! இதோ, அந்த ஜான் மன்னனை நான் அடிமைப் படுத்தி விட்டதைக் காணீர்! பேரரசன்—மாவீரன் எனப் புகழப்பட்ட பெருவேந்தன் என்னெதிரில் விலங்கொடு நிற்கும் காட்சியினைப் பாரீர்!" என்று எட்வர்டு பெருமை பேசிக் கொள்வதன் பொருட்டு என்னைக் கொண்டு வருமாறு கட்டளை பிறப்பித்துள்ளான் போலும்! சிங்கத்தைத் தற்செயலாகச் சிறை பிடித்து விட்ட சிறு முயல் எல்லோர் முன்னிலையிலும் சிங்கத்தைக் கொண்டுபோய் நிறுத்தி, 'எனது சாதனையைப் பாரீர்!' என்று கொக்கரிக்கத்தானே செய்யும்!

பெருமையுடன் ஆட்சிப்பீடத்தில் கொலுவிருந்த என் வாழ்வு, பிறனொருவன் பெருமை பேசிக் கொள்ளுதற்குரியதாகவா, மாறவேண்டும்!

[நெடுமூச்சுடன் உலவுகின்றான்.]

* * *

[இங்கிலாந்தின் எல்லைப்புறம், பிரான்சிலிருந்து அழைத்து வரப்படும் ஜான் மன்னனை எதிர்கொண்டழைக்கக் கறுப்புடைவேந்தன் எட்வர்டே நேரில் வந்துள்ளான். தோரணங்களும், வரவேற்பு வளைவுகளுமாக எல்லைப் பகுதி முழுவதும் விழாக்கோலம் பூண்டிருக்கிறது. தலைநகரமான இலண்டனுக்குச் செல்லும் அரசபாட்டையும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றது. படைவீரர்கள் புடைசூழ், அழகிய இரதமொன்றில் அமர்ந்துள்ள ஜான் மன்னன் இங்கிலாந்தின் எல்லைக்குள் நுழைகிறான்.]

எட்வர்டு:- மன்னர் மன்னரே, வருக வருக!

[வேந்தனுக் கருகில் நின்றுள்ள அரசவைப் பிரமுகர்களும் மக்களும் அவ்வாறே ஒலியெழுப்புகின்றனர்.]

எட்:-(இரதத்தை அணுகி) மன்னர் மன்னவா, வரும் வழியில் ஒரு குறைவும் நேர்ந்திருக்காது என்றே நம்புகிறேன். நானும் கூட இருந்து தங்களை இங்கிலாந்திற்கு அழைத்துவரலாம் என்றுதான் முதலில் கருதினேன். ஆனல் ஒரு விருந்தாளியை வீட்டிலிருந்தபடியே வரவேற்பதுதானே வீட்டுக்காரனுக்கு அழகு? மேலும், தங்களை வரவேற்பதற்கான ஏற்பாடுகளை நானே முன்னின்று செய்தால்தானே எனக்குப் பெருமை?

[பேரரசன் ஜான் விழிக்கிறான், ஏதும் புரியாமல்; எட்வர்டு வேறொரு இரதத்தில் ஏறிக்கொள்ள, இரு இரதங்களும், படைகளும் தலைநகரை நோக்கி விரைகின்றன. செல்லும் வழியெல்லாம், "கறுப்புடை வேந்தர் வாழ்க!" என்ற ஒலி முழக்கத்துடன், "பேரரசன் ஜான் வாழ்க! மாமன்னரே வருக, வருக!" என்ற வாழ்த்தொலிகளும் கேட்கின்றன. இந்தக் கோலாகலமான வரவேற்பையெல்லாம் கண்ட பெருவேந்தன் ஜான் ஒரு வியப்புக் குறியாகவே மாறிவிட்டான்!]

* * *

[அரண்மனை நடுமன்றம். மாமன்னன் ஜானுக்கும், இங்கிலாந்துப் படைகளால் கைது செய்யப்பட்ட மற்றப் பிரெஞ்சுப் படைத் தளபதிகட்கும் பெருவிருந்து படைக்கிறான், கறுப்புடை வேந்தன். ஜான் மன்னன் அமர்ந்துள்ள ஆசனத்தின் பக்கவாட்டில் நின்றுகொண்டு, தானும் சிப்பந்திகளுள் ஒருவனுக ஜானுக்குத் தேவையான உணவு வகை என்னென்ன என்று பார்த்து, அவற்றைப் பரிமாறும்படி பரிசாரகரிடம் கூறிக்கொண்டிருக்கிறான், அவன். எட்வர்டின் இந்த உயரிய போக்கினைக் கண்டு திகைத்துப்போன ஜான்வேந்தன், உணர்ச்சி வயப்பட்டவனுக வாய் திறந்து பேசவும் இயலாது திணறுகிறான். அன்பு ததும்பும் விழிகளால் எட்வர்டின் முகத்தையே நோக்கியவாறிருக்கிறான்.]

எட்வர்ட்:- (ஜான் தன்னையே நோக்கியபடி இருப்பதைக் கண்டு) என்ன வேந்தே, என்ன வேண்டும்?

ஜான்:- (கரகரத்த குரலில்) இங்கிலாந்தின் மணிமுடி தரித்த மன்ன! இதைவிட வேறென்ன வேண்டும எனக்கு? நின்றபடி

"காஞ்சிச் செய்தி"

காஞ்சி நகரும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளும் முன்னேற்றமடைந்து முழு வளம் பெறுவதற்கான சூழ்நிலைகளை உண்டாக்கும் எண்ணத்தோடு தோழர் சி. எஸ். **பூஞ்சோலை** அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு நடத்தப்பட்டு வரும் **"காஞ்சிச் செய்தி"** எனும் கிழமை இதழ், காஞ்சித் தொகுதியிலுள்ள செய்திகளைமட்டும் வெளியிடுவதோடு நின்று விடாமல், நல்ல கருத்துக்., கருவூலமாகவும் விளங்குவதுகண்டு களிப்படைகிறோம்.

பொதுநலத் தொண்டில் ஆர்வம்கொண்டுள்ள தோழர் பூஞ்சோலை அவர்களின் இம்முயற்சி வெற்றி பெற காஞ்சி நகரின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படுவதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ள அனைவரும் நல்ல ஆதரவு நல்கிக் 'காஞ்சிச் செய்தி' நல்லமுறையில் நடைபெற ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

—ஆ-ர்.

என்னை உபசரிக்க வேண்டாம், எட்வர்ட்; என்னருகில் அமர்ந்துகொள். அதுவே எனக்குப் பெருமை.

எட்:- இல்லை, அரசர்க்கரசே, நான் சாதாரண மன்னன், தங்களுக்குச்சமதையாக அமர்வதற்கான தகுதி எனக்கு இன்னும் உண்டாகவில்லை...

ஜான்:- என்னை வெற்றி கொண்டபிறகுமா, இவ்வாறு கூறுகிருய்?

எட்:- எனக்குக் கிடைத்த வெற்றி எத்தன்மையது என்பதை நன்கு புரிந்துகொண்டுதானிருக்கிறேன் பேரரசே. பாய்க்டியர் போரின் முடிவு, தங்களுக்குத்தான் வெற்றியைத் தந்திருக்க வேண்டும்; ஆனால் எதிர்பாராத விதமாய் அந்த வெற்றி எனக்குக் கிட்டியது; அது உண்மையான வெற்றி ஆகாது வேந்தே ...வீதியிலே செல்கையில் தற்செயலாகக் கீழே இருந்து கிடைக்கும் பொருளைப் போன்றதுதான், அந்த வெற்றி; அதனைக் கொண்டாட எனக்கு விருப்பமில்லை; பேரரசர் ஜானை வென்றுவிட்டோம் என்று பெருமை பேசிக்கொள்ளும் ஆசையும் எனக்கில்லை; மன்னர் மன்னவா, உங்களுக்குக் கிடைப்பதற்குப் பதிலாகத் தற்செயலாய் எனக்குக் கிட்டிய அந்த வெற்றியை வைத்துக்கொண்டு தங்களை இழிவாக நடத்தும் சிறுமதியாளனல்ல நான்!

ஜான்:- எவருக்கும் இல்லாத உயர் குணத்தைப் பெற்றவனே எட்வர்ட்; உண்மையில் நீதான் வெற்றி கண்டாய்; எனனை வெற்றி கொண்டாய்; நீ என்னை வென்றுவிட்டது உண்மைதான் எட்வர்ட்; உண்மைதான் ......

[கலங்கிய தன் கண்களினின்று கண்ணீர் சொரியவும், தலையைத் தாழ்த்திக் கொள்கிருன், ஜான் வேந்தன்]

எட்:- மன்னர் மன்னவா, எஃகு நெஞ்சம் படைத்த தாங்களா, கண்ணீர் வடிக்கின்றீர்கள்? அரசர்க்கரசனாய் அரசுக் கட்டிலில் அமர்ந்து ஆட்சி செலுத்திய எனக்கு, அந்தோ, ஒரு சிறு வேந்தனாலா தோல்வி கிட்ட வேண்டும்? மலையெனக் குவிந்த புகழ்யாவும் மண்ணோடு மண்ணாகவா போகவேண்டும்? என்றெண்ணியா கண்ணீர் சொரிகின்றீர்கள்? பெரும் புகழுக்குப்பங்கம்விளைந்ததேஎன்று சித்தங் கலங்குகின்றீர்கள்?

ஜான்:- (மெல்லச் சிரித்தபடி) இல்லை எட்வர்ட்; சித்தங் கலங்கியதால் சொரிந்த கண்ணீரல்ல இது; சிந்தை நெகிழ்ந்தமையால் சிந்தப்பட்டது. எட்வர்ட், ஆயுதத்தால்தான் என்னை வென்றுவிட்டாய் என்று எண்ணியிருந்தேன்; அன்பினாலும் அல்லவா என்னை வென்றுவிட்டாய்? உன்னிடம் தோல்வியுற்றதால் என் புகழுக்கு ஒரு சிறிதும் பங்கம் ஏற்பட்டுவிடவில்லை, எட்வர்ட்; மாறாக முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் பன்மடங்காகப் பெருகிவிட்டது. உன்போன்ற உத்தமனிடம் தோற்பதே ஒரு பெரும் புகழல்லவா, நண்பனே! அத்துடன், உன் பெருந்தன்மையின் காரணமாக வெல்லப்பட்டாலும், நன்கு கௌரவிக்கப்பட்டான் ஜான் மன்னன், அந்த அளவுக்கு அவன் பெருமை ஓங்கியிருந்தது என்றுதானே வரலாற்றில் எழுதப்படும்?

[அன்பு மிகுதியால் சூழ்நிலையினையும் மறந்து கருப்புடை வேந்தனை இறுகத் தழுவிக்கொள்கிருன், மாமன்னன் ஜான்.]

பெயர் சூட்டல்

26—1—58 ஞாயிற்றுக்கிழமை இரங்கூனில் இருக்கும் நண்பர் கே. எம். கணபதி அவர்களின் பெண் குழந்தைக்கு, அகில பர்மா தமிழர் சங்கத் தலைவர் திரு. எஸ். லெட்சுமணன் அவர்கள் தலைமையில் பெயர் சூட்டு விழா நடைபெற்றது. குழந்தைக்கு **மணிமேகலை** என்று பெயரிட்டார். தோழர்கள் க. சேரன், நாரா. நாச்சியப்பா ஆகியவர்கள் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். தோழர்கள் டி. செல்லம், பி. கே. கிருஷ்ணன், ஜெயராமன் ஆகியவர்கள் இன்னிசை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றது.

*

காஞ்சிபுரம் ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயில் தெரு, மா. நாராயணசாமி அவர்களின் பெண் குழந்தைக்கு கலைச் செல்வி என்ற பெயர், நகரமன்ற உறுப்பினர் திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை அவர்களால் 22—1—58 அன்று சூட்டப்பட்டது.

நூல் அரங்கு

வள்ளுவரும் - மார்க்சும்

திருவள்ளுவரின் அறிவுரையை வெறும் இலக்கியமாகப் பார்ப்பதோடு, தமிழ் மொழியின் சிறப்பு மிளிரும் நூலாகக் காண்பதோடு வாழ்க்கை வழிகாட்டியாகவும் காண வேண்டுமானால் புதிய புதிய கோணங்களில் நின்று திருக்குறளை ஆராயவேண்டும். நித்த நித்தம் வளரும் வாழ்க்கைக் கலையின் ஒவ்வொரு துறைக்கும் வள்ளுவர் ஏதேனும் வழிகூறியிருக்கிறாரா எனக் கண்டு பயன் பெறுதல்தான் நல்ல பயனை அளிக்கக் கூடியதாகும்.

தோழர் **க. திருமாறன்** அவர்கள் இந்த நோக்கத்தை மனத்துள் கொண்டு பொருளாதார வள்ளுவரைக் கண்டிருக்கிருர். பொருளாதாரம் என்ற கலை மேற்கு நாடுகளில் மிக அண்மையில் நல்ல வளர்ச்சியைப் பெற்று வாழ்க்கை முறைகளில் புரட்கிகரமான மாறுதல்களை விளைத்திருக்கிறது, அந்தக் கொள்கைகளில் ‘உடைமை பொது’ என்ற கொள்கையை உருவாக்கியவர் காரல் மார்க்சு ஆவர்.

அவர் வாழ்ந்து கண்ட உண்மைகளைக் கொண்டு கண்ட முடிவுகளையும், வள்ளுவர் சொல்லில் உள்ள முடிவுகளையும் இணைத்து இணைத்து இரண்டினையும் சீர்தூக்கி வள்ளுவரின் வழி எவ்வாறு சிறப்புடையது என்பதனை ஆசிரியர் இந்த நூலில் விளக்கியுள்ளார்.

பொருளாதாரத் துறைச் சொற்றொடர்களை நன்கு விளக்கியிருப்பது பாராட்டற்குரியதாகும்.

நூல் அளவில் சிறியது எனினும் உள்ளடக்கியுள்ள கருத்தில் பெரியது! என்பதனை ஒருமுறை ஏடுகளைத் திருப்பிடுவோர் உணரலாகும்.

நல்ல முயற்சி, வெல்க!

வள்ளுவரும் மார்க்சும்: க. திருமாறன்: மலர் விழிப் பதிப்பகம், 3, தெற்குப் பெருமாள் மேத்திரி வீதி, மதுரை. 52 பக்கங்கள்: விலை அணா 6.

★

அன்றும்-இன்றும்

—[அன்பு]—

வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாக் காவிரி பாயும் சோழவள நாடு. அதன்கண் வளம் கொழிக்கும் பல சிற்றூர்கள், பாக்கங்கள், ஊர்களைச் சுற்றிலும் இடையறாது விளைந்து கொண்டிருக்கும் பசுமை பொருந்திய வயல்கள்.

வயல்களில் விளையும் செந்நெற் கதிர்களை வயிறு புடைக்கத் தின்ற எருமைகள் ஆங்காங்குள்ள நெற்கூடுகளின் நிழலில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. முதிர்ந்த பசுமையான கரும்பின் சாற்றைக் தொட்டியில் இட்டு உழவர்கள் காய்ச்சுகின்றனர். எனவே அதனின்றும் நறுமணம் எழுகிறது. காய்ச்சுவதனின்றும் நெருப்பின் புகை அடுதலினாலே வயலோரங்களில் முளைத்திருந்த நெய்தல் மலர்கள் வாடி நிற்கின்றன.

குலைகளையுடைய தென்னையும் இலைகளையுடைய வாழையும், பாக்கையுடைய கமுகும், மணம் வீசும் மஞ்சளையும், சேப்பு, இஞ்சி முதலிய கொடிகளையும் உடைய தோப்புகளும், சோலைகளும் ஊரைச் சுற்றிலும் அடர்ந்தும் செறிந்தும் காணப்படுகின்றன.

ஊரின் நடுவே வரிசை வரிசையாக வீடுகள் அமைந்திருக்கின்றன. அவ்வீடுகளின் முற்றங்களில் நெல் உலருகின்றது. அவைகளைத் தின்ன கோழிகள் வருகின்றன. காவல் புரியும் சிறுமியர் கோழிகளை விரட்டுவதற்காகத் தங்கள் காதிலிருக்கும் பொன் மகரக் குழைகளை கழற்றி எறிகின்றனர். அவ்வாறு வீசியெறியப்பட்ட குழைகள் முற்றங்களில் சிதறுண்டு பரவிக் கிடக்கின்றன. சிறுவர்கள் இழுத்து விளையாடும் சிறு தேர் செல்லும் வழியை அந்தப் பொற்குழைகள் தடை செய்கின்றன.

ஊரின் நடுவே பல அட்டிற்சாலைகள் அமையப் பெற்றிருக்கின்றன. அவைகளில் வறியவரும் அயலூராரும் வந்து உணவு பெற்றுச் செல்லுகின்றனர். அட்டிற்சாலையின் கதவுகளில் சோழனது முத்திரையாகிய புலியுருவங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்ளே அடுக்களையில் சோற்றை வடித்தலால் ஒழுகிய கஞ்சி வெளியே தெருவில் ஆறுபோல் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது. அதனைக் கண்ட எருதுகள் ஒன்றோடொன்று போட்டி போட்டுக்கொண்டும் சண்டையிட்டுக் கொண்டும் கஞ்சியினைப் பருகுவதோடு சேற்றையும் புழுதியையும் கிளப்பி விடுகின்றன. அதன்மீது புரவிகள் பூட்டிய தேர்கள் ஓடுவதால் கஞ்சி படிந்த அந்தச் சேறு புழுதியாக மேலே கிளம்பி அரண்மனையின் சுவர்களிலெல்லாம் படிகிறது. அதனால் அச்சுவர்கள் பார்ப்பதற்கு வெண்ணீற்றில் புரண்ட களிற்று யானையைப்போல் தோற்றமளிக்கிறது.

கனவா, கற்பனையா என்று கேட்கிறீர்களா? அல்ல, அல்ல. உண்மை! கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனாரால் மெருகேற்றப்பட்ட உண்மை! ஆம். பட்டினப் பாலை தரும் சோழ நாட்டு நிலவளமும் ஊர்வளமும்தான் நீங்கள் மேலே கண்டது.

சோழ நாட்டு மருத நில வளத்தை,

‘விளைவரு வியன்கழனிக்
கார்க்கரும்பின் கமழாலைத்
தீத்தெறுவிற் கவின்வாடி
நீர்ச்செறுவின் நீணெய்தற்
பூச்சாம்பும் புலத்தாங்கண்
காய்ச்செந்நெற் கதிரருந்தும்
மோட்டெருமை முழுக்குழவி
கூட்டுநிழல் துயில்வதியும்’

என்றும், அகன்ற மனைகளின் செல்வச் சிறப்பை,

‘வியன் முற்றத்துச்
சுடர்நுதல் மடநோக்கின்
நேரிழை மகளி ருணங்குணக் கவரும்
கோழியெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
பொற்காற் புதல்வர் புரவியின் றுருட்டும்
முக்காற் சிறுதேர் முன்வழி விலக்கும்
விலங்கு பகையல்லது கலங்கு
பகையறியாக்
கொழும்பல்குடிச் செழும் பாக்கத்து
குறும்பல்லூர் நெடுஞ் சோனாட்டு’

என்றும், சோறிடும் அட்டிற் சாலைகளின் நிலையை,

‘புகழ் நிலைஇய மொழி வளர
அற நிலைஇய வகனட்டில்
சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
யாறுபோலப் பரந்தொழுகி
ஏறுபொரச் சேறாகித்
தேரோடத் துகள்கெழுமி
நீறாடிய களிறுபோல
வேறுபட்ட வினையோவத்து
வெண்கோயில் மாசூட்டும்,’

என்றும், உண்மையொடு சிறிது கற்பனை மெருகையும் கூட்டித் தந்து இன்று ‘இந்த நிலை’யிலிருக்கும் நம்மையெல்லாம் அன்றொரு நாள் அணிதேர்ப் புரவி ஆட்பெரும் படையொடு அரசாண்ட தென்புலத்து மன்னர்கள் வளத்தோடு வாழ்ந்த காலத்துக்கு இப்புலவர் பெருமான் இழுத்துச் செல்லுகிறார். தமிழ் பாடும் புலவரல்லவா, ஆதலால் அவருக்கு இச் சக்தி இயற்கையாகவே அமைந்திருப்பதில் நமக்கெல்லாம் வியப்பொன்றுமில்லை.

எங்கே, இன்னுமோர் முறை புலவரோடு சோழவள நாட்டிற்குச் சென்று வாருங்கள். வந்தால் தான் இன்றைய நிலை தெரியும். புலவர் அன்றைய உண்மை நிலையை சொல்லோவியமாகச் சித்தரித்திருப்பது இன்றைய நிலையிலிருக்கும் நமக்கு ஏதோ கனவு போன்றும் கற்பனை போன்றும் தோன்றுகிறதல்லவா!

எதிர்காலத் தமிழகம் மேற்கண்ட வளங்களையெல்லாம் அனுபவிக்காது என்று எண்ணிதானோ என்னவோ புலவர் நூலாகப் பாடிச் சென்றிருக்கிறார்.

நெல்லைத் தின்ன வரும் கோழிகளை சிறுவர்கள் தங்கள் பொற்குழைகளால் விரட்டினராம் — இன்று! மாதாவின் முகத்தைக்கூடச் சரிவரத் தெரிந்திராத மழலைகள் விலை பேசப்படுகின்றன.

அட்டிச் சாலைகளில் சோறு வடித்தலினின்றும் ஒழுகிய கஞ்சி ஆறாக ஓடிற்றாம்—இன்று? மக்கள் வடிக்கும் வியர்வை ஓடுகிறது! சிந்தும் கண்ணீர் ஓடுகிறது! கொட்டும் இரத்தம் ஓடுகிறது! தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல—இலங்கை பர்மா முதலிய இடங்களில் கூடத்தமிழனது கண்ணீரும் வியர்வையும் ஆறாக ஓடுகிறது!

அன்று தமிழகத்திலிருந்து விலை மதிக்க வொண்ணாத அரும் பொருள் ஏற்றுமதியாயிற்றாம். இன்று தாயகத்தில் கூலி வேலைகூடக் கிடைக்காமல் தமிழர்கள் வெளி நாடுகளுக்கு ‘ஏற்றுமதி’யாகின்றனர்!

அன்று தமிழ் மன்னர்கள், வாகை சூடிய நாடுகளிலிருந்து பல அரிய பொருள்களைத் தங்கள் வெற்றியின் அறிகுறியாகக்கொண்டு வந்தனராம்; இன்று தமிழகத்திற்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து விரட்டப்படும் தமிழர்கள் வருகின்றனர்! இவைகள்தான் இன்றைய தமிழகத்தின் “பெருமை”கள்!

அன்று வளத்தோடும் தன்னுரிமையோடும் வாழ்ந்தவர்களும் நாம் தான். இன்று வளமிழந்து, உரிமையிழந்து, வறுமையில் உழல்பவர்களும் நாம் தான். மீண்டும் அந்நிலை பெறுவதென்றோ? இன்றில்லை! இனி என்றுமே இல்லை என்னும் ஏக்கத்தைப் போக்க வழியே இல்லையா? உண்டு; ஒன்றுபட்டால் உண்டு. திராவிடர் அனைவரும் ஒன்றுபட்டால் நிச்சயம் உண்டு.

★

மயிலாப்புரம் புல்லாக்காளை!

பரபரப்பு நிறைந்த நகரங்களில் வாழ்பவர்கள் சற்றுக் கிராமத்திற்குச் சென்றால் மனதிற்கு அமைதியையும் இன்பத்தையும் நிச்சயம் அடைவார்கள். மனிதனது உடலுழைப்பைக் குறைக்கக் கருதி இயந்திரங்கள் வந்துள்ள நாளிலும் கூட, மனிதன் தனக்கு 'ஓய்வே இல்லை, கலையைப் பற்றிப் பேச எங்கேஐயா நேரமிருக்கிறது?' என்று கூறிவிட்டுத் தலைதெறிக்க ஓடுகிறான். ஆனால் இயந்திரங்கள் பெருகாத உடலுழைப்பை நம்பி வாழும் உழவர் பெருமக்கள் வாழுகின்ற கிராமங்களிலே இத்தகைய பரபரப்பைக் காண்பது அரிது. குறைந்த மக்கள் தொகை—நிறைந்த மனத்திருப்தி. நகரத்திலோ பெருவாரியான மக்கள் நெருக்கமாக வாழுகின்றனர். அடுத்த வீட்டுக்காரரிடம் கூட அன்பாக இரண்டொரு சொற்கள் பேசமுடியாத அவ்வளவு அவசரம். ஆம், நகரத்திலே மனிதன் இயந்திரத்தினும் மேம்பட்ட இயந்திரமாகவே மாறிவிட்டான். இயந்திரமாக மாறிவிட்ட காரணத்தினால் கலையின்பால் அவனது உள்ளம் அவ்வளவாக ஈர்க்கப்படவில்லை. ஆனால் கிராமத்தில் வாழும் உழவர் பெருமக்கள் இயந்திர மனம் உடையர்களல்ல. தங்களையறியாமலேயே கலையின்பால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தார்கள். கிராமப் புறங்களில் வழங்கி வரும் நாட்டுப் பாடல்களே தக்கதோர் சான்று:-

நண்பகல் வேளை. ஆற்றிலே தண்ணீர் மெதுவாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. பகலவன் தன் வெப்பத்தைக் கடுமையாக வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கும் வேளை. பக்கத்திலே வயல். அவ்வயலிலே அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சில மாடுகள் நின்றுகொண்டிருக்கின்றன. தலையில் முண்டாசு கட்டிக்கொண்டு முறுக்கிய மீசையுடன் சிலர் வேலைபார்க்கிறார்கள். கவலை இழுத்தவண்ணம் ஒருவன் பாடிக்கொண்டிருக்கிறான் தன் காதலியைப்பற்றி. தன் காதலி அருகில் இல்லை என்ற நினைப்பில் தன்னையும் மறந்து பாடுகிறான்.

கோவிற்பட்டியான்

ஆனால் அவன் காதலியோ திருட்டுத்தனமாக, அதோ! அந்த மரத்தின் மறைவிலிருந்து அவன் பாடுவதையும் கவலை இழுப்பதையும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். தன்னைப்பற்றிப் பாடியவுடனே அவள் முகத்தில் ஏன் குங்குமச் சிவப்பு ஏறவேண்டும்? நாணம் போலும். தூரத்தே தெரியும் சாவடியிலே வெயிலின் களைப்பால் ஆடுகளெல்லாம் ஒதுங்கி யிருக்கின்றன. அந்தப் பூவரச மரத்தடியிலே தன் அருமை மச்சானுக்கு 'கஞ்சி' ஊற்றிக்கொண்டிருக்கிறாள் குடிக்க. பக்கத்திலே ஒரு தோப்பு! அந்தத் தோப்பிலே ஒரு கயிற்றுக் கட்டில், அக்கட்டிலிலே இளைஞன் ஒருவன் கையிலே புத்தகத்தை விரித்து வைத்தபடியே தூங்குகிறான். உண்மையிலேயே தூக்கமா? அல்லது பாசாங்கோ, யார் கண்டது? உண்மைத் தூக்கமாக இருப்பின் திருட்டுத்தனமாகத் தன் கையிலிருந்து புத்தகத்தை எடுக்கும் வளையலணிந்த தளிர்க் கரங்களைப் பிடித்திருக்க மாட்டானா உணர்வு பெற்று? பொய்த் தூக்கம் தூங்குபவன் எப்படித் திடுக்கிட்டு விழிப்பான்? இந்த இன்பக் காட்சிகளெல்லாம் இருக்க,

அதோ! பாருங்கள். அந்த ஆற்றங்கரை மேல் இருக்கிறதே வேப்பமரம்! அவ் வேப்பமரத்தடியிலே துண்டைக் கீழே விரித்துப் போட்டு அதன்மேல் உட்கார்ந்திருக்கிறானே சோகமே உருவாய்! அவன் யார்? என்ன கவலை வந்துவிட்டது அவனுக்கு? ஓ! பாண்டியனா? என்ன இப்படி உட்கார்ந்திருக்கிறான்? காரணம் புரியவில்லையே! உம், என்னவாயிருக்கும். இதோ! இவன் யார்? ஏன் இப்படி வியர்க்க விறுவிறுக்க ஓடி வருகிறான்? என்ன தலைபோகிற அவசரமோ? ஆ! கந்தசாமி! ஆமாம்! பாண்டியனிடம் என்னமோ கூறுகிறானே!

"மயிலாப்புரம் புல்லாக்காளை"

மயிலாப்பூரில் வாங்கின புல்லாக் காளையாம். வெண்மையும் சிவப்பும் கலந்த நிறமுள்ளதே புல்லாக்

காளை! இவ்வளவுதானு! இல்லை இல்லை,

"மாடக் கொம்பு சிவலக்காளை"

நன்கு உயர்ந்து வளைந்த கொம்பையுடைய சிவப்பு நிறக் காளையாம். ஆமாம்! இப்பொழுது இந்த இரண்டு காளைகளுக்கும் என்ன வந்துவிட்டது

"மாடு ரெண்டும் தப்பிப்போச்சே
மலையிலே
அடடா மதிகுறைவா"

மலையிலே மேயப்போன மாடுகள் இரண்டும் எப்படியோ தப்பிக் காணுமற்போய்விட்டதே! அடடா! உன் மதி என்ன கெட்டா போய் விட்டது. அதுவும்

"இப்போ இருக்கிற விலையிலே
அடடா மதிகுறைவா!"

இப்பொழுதிருக்கும் உயர்ந்த விலையிலே இந்த மாதிரி மாடுகளை உன் கவனக் குறைவால் தப்பவிட்டு விட்டாயே! நம்மால் பிறகு உயர்ந்த விலையில் இத்தகைய நல்ல மாடுகளை வாங்கத்தான் முடியுமா? என்று கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்கிறுன். பாண்டியனே பேசாமல் மௌனமாகவே உட்கார்ந்திருக்கிறுன். பேசாது உட்கார்ந்திருப்பதைக்கண்ட கந்தசாமிக்குக் கோபம் வந்துவிடுகிறது. அக் கோபத்தின் எதிரொலியாக,

"உன் மண்டையிலே மூளையில்லே
தலையிலே"

ஓங்கியடித்தாற்போல கூறுகிறுன் கந்தசாமி. தன் அறிவைச் சரியான வழியில் உபயோகிக்காததிஞல் அல்லவா மாடுகள் இரண்டும் தப்பிப்போய்விட்டது என்று சுட்டிக் காட்டுகிறுன் கந்தசாமி. தன்னைப் பார்த்து "மூளையில்லை" என்று கூறுவதா? பாண்டியனுக்கோ பொறுக்கவில்லை. எப்படியும்கந்தசாமிக்குப்பதில் கூறத்தான் வேண்டும். கூறியும் விடுகிறுன்.

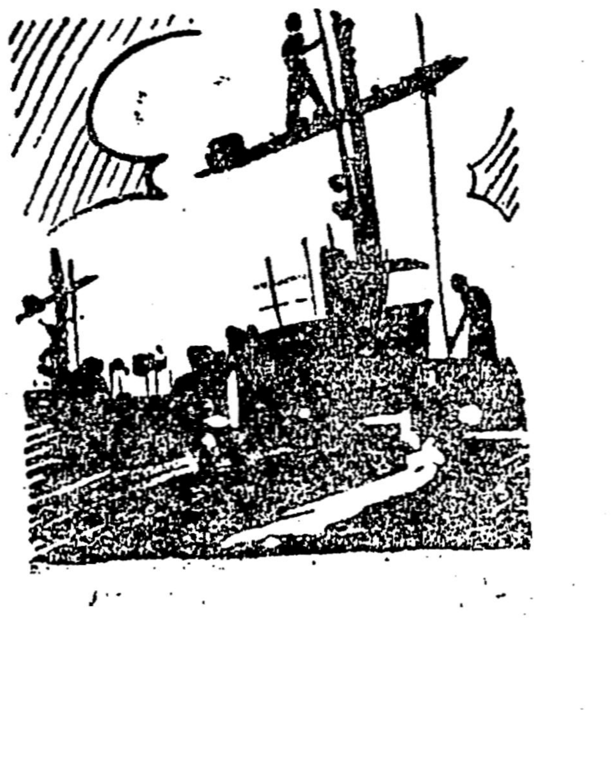

"மாமரமாம் மல்லிகைத் தோப்பாம்"

மாமரங்கள் மணம் வீசிடும் மல்லிகை மலர்கள் நிறைந்த ஒரு அழகிய தோப்பாம்! அந்தத் தோப்பினிலே

"மயிலாடும் மஞ்சண மேடையிலே—நான்
மறந்தாப்பலே உறங்கிட்டேன் நிழலிலே"

வண்ண மயில் ஆடுவதற்கென்றே கட்டப்பட்ட மேடை, இறுதியில் தூங்குவதற்குத்தானு பயன்பட்டது. அதுவும் நண்பகலிலே வெயிலின் கொடுமைக்கு ஆற்ருது நிழலிலே மேடையிலே படுத்தால் தூக்கம் வராமல் என்ன செய்யும்? அந்த ஆழ்ந்த நித்திரையின்போதுதான்

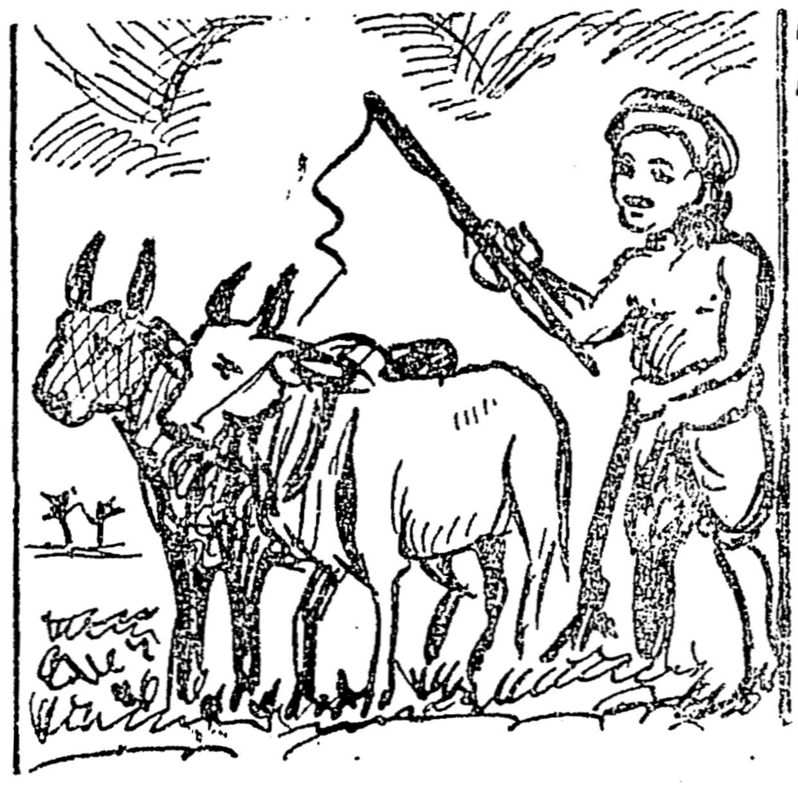

"இந்த மாடு ரெண்டும்
தப்பிப்போச்சு வயலிலே"

உயர்ந்த வம்சத்து மாடுகள் இரண்டும் வயலிலே இருக்கும் பொழுது தப்பிச்சென்றுவிட்டன. தப்பிச் சென்றுவிட்ட மாடுகள் மீண்டும் கிடைக்கவில்லை! ஐயம் எழலாம். அதையும் பாண்டியனே கூறுகிறுன்.

"இங்கே புடிச்சிக் கொண்டு
மாட்டிட்டானே பவுண்டு
ரோட்டுச் செயிலிலே"

கடைசியில் மாடுகள் இரண்டும் 'பவுண்டில்' அல்லவா அடைப்பட்டிருக்கின்றன. தப்பி வந்த கால் நடைகள், அடுத்தவர் பொருளை நாசம் செய்யும் கால் நடைகள் முதலியவைகளை அடைத்து வைப்பார்களே 'பவுண்டு' என்ற இடத்தில். நல்ல வேளை வேறு எங்கேயும் காணுமற்போய் விடவில்லை. பவுண்டில் தானே அடைபட்டிருக்கிறது. பணம் கொடுத்து மீட்டு விட்டால்போகிறது. கந்தசாமியின் கோபம் ஓரளவுதான் தணிந்தது.

பண்டியனின் கவலைக்குக்காரணம்தான் புரியவில்லை? யோசிக்கிறுன். மாடுகளை மீட்கப் பணத்திற்கு என்ன செய்வதென்ற யோசனையா? பாண்டியனிடம் எதையோ சுட்டிக்காட்டிப் பேசுகிறுன். அவ்வளவுதான் கவலை தோய்ந்த முகத்தில் களிப்பல்லவா பொங்குகிறது. ஆம்! பாண்டியனின் உள்ளங் கவர்ந்தவள்! வடிவு! தூரத்தே துணி துவைத்துக் கொண்டிருக்கிறுள். நிச்சயம் அவளிடம் பணம் இருக்கும், பாண்டியனுக்கு என்ருல் நிச்சயம் கிடைக்கும். ஒன்றுபட்ட மனத்தினர் அல்லவா? தீர்மானித்ததும்தான் தாமதம். கீழே விரித்திருந்த துண்டை தரையில் ஒரு உதறு உதறிவிட்டு தலையில் முண்டாசு கட்டிக்கொண்டு வேட்டியை மடித்துக் கட்டியவாறே வடிவு இருக்கும இடத்திற்கு ஓடுகிறுன். அதோ! பாருங்கள் அவன் தன் 'இனியவளிடம். பேசிக் கொண்டிருப்பதை!

கந்தசாமி:—

மயிலாப்புரம் புல்லாக் காளை
மாடக் கொம்பு சிவலக்காளை
மாடு ரெண்டும் தப்பிப்போச்சு
மலையிலே அடடா மதிகுறைவா!
இப்போ இருக்கிற விலையிலே
அடடா மதி குறைவா
உன் மண்டையிலே
மூளையில்லே தலையிலே

பாண்டியன்:—

மாமரமாம் மல்லிகைத் தோப்பாம்
மயிலாடும் மஞ்சண மேடையிலே-நான்
மறந்தாப்பலே உறங்கிட்டேன்—
நிழலிலே

இந்த மாடுரெண்டும தப்பிப்போச்சு—
வயலிலே

இங்கே புடிச்சிக் கொண்டு
மாட்டிட்டானே பவுண்டு
ரோட்டுச் செயிலிலே

கள்ளமற்ற உள்ளத்திலிருந்து வெளிவரும் இனிய எளிமையான பாடல் எத்தகையதாய் அமைந்திருக்கிறது.? இலக்கணத்திற்குக் கட்டுப்படாமல், எளிமையோடு விளங்குவது கிராமீய இலக்கியம். மக்கள் தம் உளப்பாங்கினை நாட்டுப பாடல்களின் மூலம் நாம் அறியக் கூடும். மேற்கண்ட பாடல் கிராமங்களில் பாடப்படுகிறது. விடுமுறையிலே கிராமத்திற்குச் சென்ற பொழுது, ஒரு இளைஞன் மேற்கண்ட பாடலைப் பாடியதன் விளைவே இச்சிறு விளக்கம். மாறி வரும் காலத்திற்கேற்ப நாம் கிராமிய இலக்கியங்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்து வளர்க்க முற்பட வேண்டும். வளர்க கிராமிய இலக்கியம்.

"......சட்டசபைக்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களை, சாதாரணக் கைதிகளைப் போல் நடத்தாமல் மரியாதையோடு நடத்த வேண்டுமென்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. திருடர்களையும் கொள்ளைக்காரர்களையுமே மனிதத் தன்மையுடன் நடத்த வேண்டும் என்ற கருத்து நிலவும் காலம் இது. எதற்கெடுத்தாலும் இப்பொழுது மரியாதை வாரங்கள் வேறு நடத்தப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட இந்நாளில், எதிர்க்கட்சி அரசியல் தலைவர்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க காரியம்தான்.

ஆங்கிலேய ஆட்சிக் காலத்தில் மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் விசாரணையின் போது காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு ஆசனங்கள் அளித்து உட்காரச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அந்த மரியாதைக்குக் கூட இடமில்லாமல் போய்விட்டதா?

'ஆனந்த விகடன்'
26—1—58

ஆஸ்திரேலியா

[கோ. கோதண்டராமன்]

ஆஸ்திரேலியா, பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த்திற்குட்பட்ட டொமினியன் நாடுகளில் ஒன்றாகும். இதன் பரப்பு 29 74,581 சதுர மைல்கள். இந்நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகை 7,400,000-பேர். பரப்பில் இந்நாடு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அளவினதாகும். பரப்பில் விரிந்த நாடாயினும் தட்ப வெப்ப நிலைகளினால் பெரும் பாகம், மக்கள் குடியேற்றத்திற்கு ஏற்றதாக இல்லை. இத்துடன் நாட்டின் உட்பகுதிகள் கரம்பு நிலமாக உள்ளன. இதனால், பெரும்பாலும் மக்கள் தென்கிழக்குப் பகுதிகளிலும், பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள், சிட்னி மெல்போர்ன், பிரிஸ்பேன், அடிலெய்ட், பெர்த், ஹோபர்ட் என்ற ஆறு மாநிலத் தலைநகர்களிலேயே வாழ்கிறார்கள்.. அங்கு வாழும் மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் ஆங்கிலேயர்கள். மிகுதி மக்களில் மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் போக, சுமார் 60 000 பேர் அந்நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகளாவர். ஆஸ்திரேலியா மிகச் செழிப்பு வாய்ந்ததொரு நாடாகும். முயற்சி செய்தால் இன்னும் அதிகமான மக்கள் அங்கு குடியேற முடியும். வறுமையில் உழலும் தென்கிழக்கு ஆசிய மக்களில் பலர், அங்கு கூலிகளாக உழைப்பதற்குக் கிடைப்பதால் ஆஸ்திரேலியா தன் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கட்டிக் காக்க முடிகிறது அண்மையில் வெள்ளையர்களின் குடியேற்ற நாடாக மாறிய ஆஸ்திரேலியா, வகுப்பு வேற்றுமைகளையும், சர்வாதிகாரப் போக்கையும் அறவே ஒழித்து, எல்லைப்புற ஜனநாயகம் போன்ற ஒன்றினைக் கொண்டு இலங்குகிறது.

இரண்டாவது உலகப்போருக்கு முன்வரை, ஆஸ்திரேலியப் பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் கம்பளி, கோதுமை உற்பத்தியையே ஒட்டி இருந்தது. போர்த் தளவாடங்களை உறபத்தி செய்யும் தேவை ஏற்பட்ட உடனே, சிறிது சிறிதாக இந்நாட்டின் பொருளாதாரம் தொழிற் றுறையின் பக்கம் சாய்ந்தது. போர்க் காலத்தில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களின் எண்ணிக்கை முன்பை விட ஏழு லட்சம் அதிகரித்தது.

இப்பொழுது டாஸ்மேனியா என்றழைக்கப்படும் வான் டைமன்ஸ் லாண்ட் என்ற பகுதியில் குடியேறியதற்குப் பின்னரே, அதாவது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே வெள்ளையர்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் குடியேறினார்கள்.

முதன் முதலில் மாநில சுயாட்சி 1842-ம் ஆண்டில் புதிய தென் வேல்ஸில் கொண்டுவரப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து 1855-ம் ஆண்டில் பொறுப்புள்ள அரசாங்க முறை வேறு மாநிலங்களிலும் புகுத்தப்பட்டது. 1901-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட குடியரசு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, ஆஸ்திரேலியாவில் ஒரு கூட்டாட்சி மலர்ந்தது. இன்றைய ஆஸ்திரேலிய அரசாங்கம் ஆறு மாநிலங்களைக் கொண்டதாகும். அவையாவன:—புதிய தென் வேல்ஸ், விக்டோரியா, தெற்கு ஆஸ்திரேலியா, டாஸ்

மேனியா, குயின்ஸ்லாந்து, மேற்கு ஆஸ்திரேலியா. இதுதவிர வேறு சில பிராந்தியங்களும் சிற்சில சிறு தீவுகளும் உள்ளன.

ஆஸ்திரேலிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஆக்கியவர்கள், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், கனடா இவ்விரு அரசியலமைப்புச் சட்டங்களின் அடிப்படையையே துணைக்கொண்டனர். மேற்குறித்த இருநாட்டு அரசாங்கங்களைப் போலவே, ஆஸ்திரேலியாவில் முன்னரேநிலவிய மாநிலங்களை இணைத்து ஒரு மத்திய சர்க்காரைத் தோற்றுவிபபது அவசியமாயிற்று. ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கும் பரிசீலனைக்கும பின் அமெரிக்க மாதிரி கூட்டாட்சி முறை இந்நாட்டிற்கு ஏற்றதெனத் தேர்ந்தெடுக்கபபட்டது. இமமுறையில் பெடரல் அரசாங்கத்திற்கு உயர்ந்த அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டன. ஆஸ்திரேலியப பெடரல் அரசாங்கத்திறகு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் பெடரல் அரசாங்கத்திற்கு அளித்திருப்பதைவிட, அதிக அதிகாரங்கள் வழஙகப்பட்டுள்ளன. குறிபபாக, திருமணம், திருமண ரத்துப் பற்றிய சட்டங்களை இயற்றும அதிகாரங்களும பெடரல் அரசாங்கத்துக்கு உண்டு.

கூட்டாட்சி முறையைப் பொறுத்தவரை ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அரசியலமைப்பை ஒட்டியது. கீழ்ச் சபையின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டு, பிரதம மந்திரி தன மந்திரி சபையை நடத்திச் செல்வார். பிரதிநிதிகள் சபை என்றழைக்கப்படும பாராளு மன்றக் கீழ்ச்சபை 74 உறுபபினர்களைக் கொண்டதாகும். இந்த உறுப்பினர்களைத் தெரிந்தெடுககும் தேர்தலில், வயது வந்தவர்கட்கெல்லாம் வாக்குரிமை உண்டு. மககளின எண்ணிககைக்கு ஏறப பிரிக்கப்பட்ட மாநிலத் தொகுதிகளில் இருந்து இவாகள தேர்ந்தெடுக்கபபடுவாாகள. செனட் எனறழைக்கபபடும மேல் சபை 6 உறுபபினர்களைக் கொண்டது. இவ்வுறுப்பினர்களின் ஆயுட் காலம ஆறு ஆண்டுகளாகும. அதறகுப் பின, ஒரு உறுபபினர் அங்கம வகிக்க வேண்டுமெனறால் மூன்று மூன்று ஆண்டுகளாக அவ்வுறுப்பினரின் ஆயுட் காலம் நீடிக்கப்படும்.

எல்லா மாநிலங்களின் ஒப்புதலைப் பெற்றதும், ஆங்கிலப் பாராளு மன்றத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்று, ஆஸ்திரேலிய அரசியலமைப்புச் சட்டம் 1900-ம் ஆண்டில் அமுலுக்குக் கொண்டு வரபபட்டது. கனடாவில் அரசியல் அமைபபுச் சட்டத்திறகுத் திருத்தம் வேண்டுமெனறால், பிரிட்டிஷ் வட அமெரிக்கச் சட்டம் பிரிட்டனில் முதலில் திருத்தப்படவேண்டும். ஆனல் ஆஸ்திரேலியாவில் பிரிட்டனின் தலையீடு இன்றியே அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்படலாம். ஆனல் அதற்குச் சில நிபந்தனைகள உண்டு. பாராளு மன்றச் சபைகள் இரண்டிலும் மெஜாரிட்டி இருக்க வேண்டும. இஃதனறியும பெருவாரி மாநிலஙகளில் வாக்காளர்களின் ஒப்புதலையும் பெறவேண்டும். அரசியலமைப்புச் சட்டத்திறகுத் திருத்தங்கள கொண்டு வரும முறை எளிதுதான் எனறாலும, அரசியல் அமைபபுச் சட்டத்தில் குறிபபிடத்தக்க மாறுதல்கள் ஏதும கடந்த ஆண்டுகளில் நிகழவில்லை.

ஆஸ்திரேலியாவின அரசியல் கட்சிகளில் மிகவும் பலம வாய்ந்த தேசியக் கட்சி தொழிற கட்சிதான். 194!-முதல் 1945-ஆண்டு வரை பிரதமராக இருந்த ஜான கார்டின் எனபவருடைய தலைமையில் அது இயங்கியது. அதற்குப் பின் ஜோசப். பி. சீபளி என்பவரின் தலைமையில் இயங்கியது. முதன் முதலில் எதிர்க கடசிகளிடையே ஒற்றுமை நிலவச் செய்வது மிகவும் கடினமாக இருந்தபோதிலும 1944-ம ஆண்டில் இருந்து முனனாள் பிரதமரான ராபர்ட் கார்டன மெனசிஸ் எனபவரால் லிபரல் கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இயங்கியது. இப்பொழுது மறுமுறையும் ராபர்ட் கார்டன மெனசீஸ் கட்சியே ஆட்சி செய்கிறது.

இரண்டாவது உலகபபோருக்கு முன் தொழிறகட்சி செனட் சபையில் 22-இடங்களையும கீழச்சபையில் 49-இடுங்களையும பெற்றுத் திகழ்ந்தது.

அடிப்படைத் தேவைப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்கள யாவும் அரசாங்கத்தின் கையிலேயே உள்ளன. ஆஸ்திரேலியத் தொழிற் கட்சி இன்னும விரிந்த முறையில் தொழில் ஸ்தாபனங்களைத் தேசியமயமாக்க வேண்டும் எனறு கருதுகிறது. சமூக இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தையும விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்றும் அதுவிரும்புகிறது. தொழிற் கட்சி அரசாங்கத்தின மிகச்சிறந்த சாதனை என்னவெனறால், தொழிற் பிரச்னை சமபந்தமான வேலைநேர நிர்ணயிப்பு, தொழில்களின் நிலைமை, கூலி பற்றிய தகராறுகளை சுமுகமான முறையில் தீாத்துவைக்க, காமனவெல்த் தொழிற கோர்ட்டுகளைத் தோறறுவிபபதாகும ☆

"......லட்சம் பேர் கூடி தக்கதொரு தலைவரின்கீழ் நேருவுக்கு கருப்புக்கொடி காட்டியிருப்பினும் ஒன்றும் குடிமுழுகிப் போய் விடாது. அதைவிட மோசமான அளவில் பஞ்சாபில் சீக்கியர் கோயிலிலும், ஆமதாபாத்தில் மாணவர் கூட்டத்திலும், பம்பாய் ராஜ்யத்தில் மராத்தியரிடையிலும் நேருவுக்கு எதிரே ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனல் காமராசர் ஆட்சி, முன்ஜாக்கிரதையென்ற பெயரால் தி. மு. க. தலைவர்களைக் கைது செய்து அராஜக செயல்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தது......வெளி ஜில்லாக்களிலும் தி. மு. க. - க்கள் அணி அணியாகக் கைது செய்யப்பட்டிருககின்றனர். இதுவும் தேவையற்ற நடவடிக்கை என்றே நாம் கருதுகிறோம். அடக்குமுறையின் மூலம் ஒரு கட்சியை அல்லது கிளர்ச்சியை அடக்கிட முடியுமானல், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் அடக்குமுறையால் காங்கிரஸ் அழிக்கப்பட்டிருக்கலாம்......"

"செங்கோல்" 12—1—58

*

"...... அமைச்சருடைய கைவசமுள்ள அரசியல் வேதத்திலே, பஞ்சமா பாதகங்களோடு சேர்த்து எண்ணப்பட வேண்டிய ஆறுவது பாதகம், பிரதம மந்திரிக்கு எதிராகக் கறுப்புக் கொடி பிடிப்பது போலும்! அதைக் காட்டிலும் பயங்கரமான குற்றம், கூட்டம் போட்டுப் பிரதம மந்திரியைக் கண்டிப்பது போலும்!

......பிரதம மந்திரியைக் கண்டிப்பது அனுமதிக்கப்படாதென்றால அப்புறம் தேர்தல் எதற்கு, ஓட்டுரிமை எதற்கு, பேச்சுரிமைக்கு உறுதியளிக்கும் அரசியல் சட்டம் எதற்கு, இந்தியக் குடியரசு என்கிற ஆடம்பரப் பெயர் தான் எதற்கு?

"குமுதம்" 1-2-58

ஒலிபெருக்கி வைத்து!

பணுதிக்கம் உள்ள சமூகத்தில். செல்வர்கள் வைத்ததே சட்டம். அவர்கள் வசமே, வியாபாரமுா, பாங்குகளும் இருப்பதால், எப்படி வேண்டுமாளுலும், சமுகத்தை ஆட்டிப் படைக்க முடியும்.

வியாபாரம் கெடவும், பணப் புழக்கம் தடையாகவும், சமுகம் எதிர்பாராத நெருக்கடிக்கு ஆளாகும்படியும், இன்றுள்ள பணுதிக்கக்காரர்களால் செயய முடியும். அவர்கள நினைத்தால், ஆலேகளைத் திடீரென்று மூடலாம— வியாபாரத்தை யாருக்கும் சொல்லாமல் நிறுத்தலாம். ஒரு ஆலே மூடப்பட்டால் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் வீதிகளிலே அலேய நேரும்! வியாபாரம், மூடப்பட்டால், பொருள்கள் முடக்கப்பட்டு பொதுமக்கள் அல்லாடக்கூடும்!!

இப்படித் தனிப்பட்டவர்கள் வசம், ஆலேகளும், வாணிபமும் இருப்பதால், அவர்களுக்குத் க்க பாதுகாப்புத் தரவேண்டிய அவசியம, ஒரு அரசுக்கு ஏற்படு றது. எங்கே ஆலேகளே மூடி டுவார்களோ, அதனுல் பல்லா ரக்கணக்கான மக்கள் நமது ட்சிக்கு நிம்மதியற்ற நிலேயை ண்டுபண்ணுவார்களோ, வாணி ம் நிறுத்தபபடுமோ, அப்படி யின் கப்பல்களில் வந்த ாருள்கள் இறக்கப்படாமல், டைகளே நாடிச் செல்லும் மக்கள் மான் கிடைக்காமல் திண்டாட ருமோ, என்கிற அச்சம், முத ளித்துவத்தை அடிப்படையாகக் ாண்ட சமுகத்தில் நிச்சயம் படும்.

கிஷின் சந்த், பெரிய ஆலேயர ! அவர் பெரிய பெரிய இயந் ங்களே வரவழைக்கிருர்-பணம் போதவில்லே; அப்போது, என்ன செய்கிருர். . பாங்கில் 'ஓவர் டிராப்ட்' பணம் பெறுகிருர். பணம் கொடுக்க பாங்கு மறுத்தால், அவர் ஆலேகளே மூடிவிடுவார்! ஆலேகள் மூடப்பட்டால் உற்பத்தியும குறையும் உழைப்பாளர்களும் அவதியடைவர் ஆகவே, பாங்கு, கடன் கொடுக்க முன்வருகிறது. இவ்வளவுதான் கொடுக்கலாம் இப்படித்தான் கொடுக்கவேண்டும, என்கிற விதிகளே அரசு வைத்திருக்கலாம். ஆனுல், சங்கடமான நேரத்தில். கடன் கொடாமல் ரிசர்வ் பாங்கைக் கட்டுப்படுத்திஞல், ஆலேயரசர் முறைத்துக் கொள்வார்? விளேவுகள் விபரீதமாகும்!!

[அண்ணல்]

ஆகவே, அரசு, பல்வகையிலும் - ஆலேயரசர்களேயும். பெரிய வியாபாரிகளேயும் தட்டிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கான உதவிகளேயும் செய்து தரும் அவசியம் ஏற்படுகிறது. பாங்குகள் மூலமும், ஏற்றுமதி இறக்குமதித் துறையிலும், அவர்கள் பலனடையும் வாய்ப்புகளேச் செய்துதர நேருகிறது.

பணம் படைத்தவர்களும், இந்த வசதிகளே அரசிடமிருந்து பெற வேண்டியவர்களாயிருப்பதால், அரசுக்கு ஒத்தூதவும், குல்லாப் போடவுமான அவசியத்துக்கு ஆளாகிருர்கள்.

உதாரணத்துக்கு, எங்கும் போகவேண்டியதில்லே! செட்டிநாட்டு முத்தையா போன்றவர்களே, போதும். எந்த அரசு வந்தாலும். இவர்கள், வேண்டியவர்களாவார்கள. முதலாளித்துவ அடிப்படையில் முகிழ்க்கும் எந்த அரசாளுலும், இவர்களே, வேண்டியவர்களாககிக் கொளளவே செய்யும்.

டாடாக்களும், பிர்லாக்களும், கோயங்காக்களும், இன்று கோலேந்தியவர்களின் சகாக்களாக ஏனிருக்கின்றனர் என்பது நன்கு விளங்கும். கோலேந்தியவர்களும், இவர்களேக் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு குலவுவதன் நோக்கம் இதுதான்.

சீமான்கள் நினைத்தால், 24 - மணி நேரத்தில், இந்த அரசுக்குப் பல இடையூறுகளேச் செய்துவிட முடியும, ஏனெனில், வாணிபமும், பாங்கும் அவர்கள் வசமே இருக்கிறது. இன்றைய பொருளாதார அமைப்பில், ஒரு நாட்டின் செல்வவளம், இந்தத் துறைகளேப் பெரிதும் சார்ந்தே இருக்கிறது.

வியாபாரம் - வியாபாரத்துக்குத் துணேயாகப் பாங்கு - பாங்குக்குத் துணேயாக இன்சூரன்ஸ் அமைப்பு. இந்த மூன்றும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தவை! ஒரு நாட்டின் செல்வத்தை வளேக்கவும்; நிமிர்க்கவும் கூடியவை!!

இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிக்கு 7- ரூபாய் கட்டுகிருன், ஏழுமலே. பாங்கில், மாதம் 10 - ரூபாய் போடுகிருள் பத்மா. இவர்கள் போடும் பணம், பாங்கிலும் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனியிலும், அப்படியே தூங்குவதில்லே! நாட்டிலிருக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழுமலேகளும், பத்மாக்களும் இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களே, இந்த இரு நிறுவனங்களிலும் போடுகிருர்கள். பாங்கில் 'டெபாசிட்' செய்தால், போட்ட பணத்துக்கு மூன்று சதவிகிதம், ஐந்து

சதவிகிதம், என்று "வட்டி" தருகிறார்கள். இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிகளும் ஆண்டு முடிவில், வந்த "இலாபம்" இவ்வளவு, அதைப் பங்குதாரர்களுக்கு இப்படியிப்படி பகிர்ந்துகொடுத்தோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பாங்குக்கு, வட்டிகொடுக்க ஏது பணம்? இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிக்கு, இலாபம் கொடுக்க எங்கிருந்து பணம் வந்தது?

ஏழுமலைகளும் பத்மாக்களும் செலுத்தும் பணத்தை, டாடாவோ, பிர்லாவோ "ஓவர் டிராப்ட்" கேட்டால் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு வட்டி வாங்கி, பிரித்துக்கொடுக்கிறார்கள். ஏன், அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறதென்றால், வாணிபமும் உற்பத்தியும் செழிக்க!! இப்படியொரு சங்கிலித் தொடர்பு இருப்பதாலேயே பல சீமான்கள், சொந்தப்பொறுப்பில் பாங்குகளை அமைத்து நடத்தி வருகிறார்கள் — கொஞ்சக்காலத்துக்கு முன்புவரை இன்சூரஸ் கம்பெனிகளையும் நடத்திவந்தார்கள்.

டால்மியா நடத்திவந்த பாரத் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி, ஏழுமலைகளும் பத்மாக்களுமாகச் சேர்ந்து போட்டிருந்த மூன்று கோடி ரூபாயை, மனம்போன போக்கில் தன் சொந்த உபயோகங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டது. திடீரென, அரசு, அதைக் கண்டு பிடித்தபோது, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் வசமிருக்கும் பல இன்சூரன்ஸ் அமைப்புகள், இப்படியே செய்கின்றன என்கிற உண்மை புலப்படவே, டில்லி அரசு, "தனியார் வசம், இன்சூரன்ஸ்கள் இருக்கக் கூடாது. அரசே, ஏற்று நடத்த வேண்டும்" என்று திட்டம் போட்டனர். தேசிய மயமாக்கினர். இன்சூரன்ஸ் தொழில் தனியார் கையிலிருந்து பிடுங்கப் பட்டது.

இப்படிச் செய்த அரசு, மற்ற துறைகளான, உற்பத்தி—வாணிபம், பாங்கு முதலியவைகளையும் தன் வசமாக்கியிருக்க வேண்டு மல்லவா? இன்னும் செய்யவில்லை! பாங்குகளைப்பற்றிக் கேட்டால் தனியார் எத்துணை பாங்குகளை—இந்தியன் பாங்கு, இண்டோ கமர்ஷியல் பாங்குபோல—நடத்தினாலும், அவைகள் எமது கண்காணிப்பிலேயே உள்ளன. ரிசர்வ் பாங்க், ஸ்டேட் பாங்க் மூலம், அவைகளைக் கண்காணித்தே வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், உற்பத்தியும் வாணிபமும்? அது, பிரபுக்களின் வேட்டைக் காடாகவேயிருந்து வருகிறது! இந்தப் பிரபுக்கள் நினைத்தால், வாணிபத்தை வளமும் ஆக்கலாம்—வற்றவும் செய்யலாம்!!

*

சரோஜாமில், நல்லதுணிகளை நெய்கிறது — ஜப்பானிலிருந்து பேனாக்கள் வருகின்றன. இரண்டையும், மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்பவை, வியாபாரத்தில் ஈடுபடும் கம்பெனிகள். இது போன்ற பெரிய கம்பெனிகள் ஏராளம் உள்ளன.

வெளிநாட்டுப் பொருள்களை வரவழைக்கவும், உள்நாட்டுப் பொருள்களை விற்கவுமான பொறுப்புகள் இந்தக் கம்பெனியின் வசமே உள்ளன. இவைகளை நடத்துவோர், பெரிய பெரிய பிரபுக்களாகும்! இந்தக் கம்பெனிகளில் பல, லிமிடெட் கம்பெனிகளாகும். ஒவ்வொரு கம்பெனியிலும், பல பங்குதாரர்கள் இருப்பார்கள். அந்தப் பங்குதாரர்களின் சார்பில், டைரக்டர்கள் இருப்பார்கள். டைரக்டர்களுக்கு மேல், மானேஜிங் டைரக்டர் இருப்பார். ஒரு கம்பெனியில், இலட்சம் பங்குகளிருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம்! 60,000 பங்குகளுக்கு உரியவர், மானேஜிங் டைரக்டராக இருப்பார். மீதிப் பங்குகளில் 20,000; பத்தாயிரம்; 5000 என்று வழங்கியவர்கள் டைரக்டர்களாயிருப்பார்கள். கம்பெனிக்கு ஆண்டுதோறும் நல்ல இலாபம் வருகிறது! நிறைய மிச்சம் வருகிறது—என்றால், இந்தக் கம்பெனியின மதிப்பு உயரும்போது அந்தக் கம்பெனியிலுள்ள 'பங்கின்' மதிப்பும் உயரும். ஒரு பங்கின் மதிப்பு 10-ரூபாய் என்றால், இலாபம அதிகம் வந்த பிறகு 10-ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு பங்கு 15-ம் ஆகலாம், 50-ம் ஆகலாம்!!

பெத்தாச்சி செட்டியாரிடம், பணம் இருக்கிறது. அவர், ஏதாவது 'பிசினஸ்' செய்ய ஆசைப்படுகிறார். மார்க்கெட்டில் ஒரு கம்பெனி, நன்றாகப் பிசினஸ் செய்து வருவது தெரிகிறது. அதில் தன் பணத்தையும் போடும் ஆசை, அவருக்கு வரலாமல்லவா? புரோக்கர்களைப் பிடிக்கிறார்! கம்பெனியிலுள்ள பங்குகளை, வாங்க விரும்புகிறார். பேரம் நடத்தப்படுகிறது--பங்கு, கைமாறுகிறது. பெத்தாச்சியின் பங்கை இன்னும் கொஞ்சக் காலம் கழித்து ஹீராசந்த் வாங்க முனைகிறார். பங்குக்கு இலாபம் வருகிறது! கம்பெனி எங்கேயோ இருக்க, அங்கே பாடுபடுபவர்கள் யாராரோ இருக்க, அதன் பங்குகள் இப்படியெல்லாம் நாடு முழுவதும் ஒவ்வோர் நாளும் விலை பேசப்படுகின்றன!! கம்பெனிகளுக்கு மட்டுமல்ல, பொருள்களை உற்பத்திசெய்யும் ஆலைகள் உள்ளனவே — அவைகளின் பங்குகளை வாங்கவும், இப்படிப் போட்டிகள் நடந்துகொண்டே உள்ளன. இதனைச் செய்யவே, 'பங்கு மார்க்கெட்' என்பது இருக்கிறது. ஷேர்களின் மதிப்பின் பேரில், வெறும் சூதாட்டம் நடக்கிறது.

இருந்த இடத்தைவிட்டு எங்கும் போகாமல், டெலிபோனை மட்டும் வைத்துக்கொண்டே, இந்தப் பங்குகளின் மீது "பேரம்" நடத்தி, இலாபம் காணும் இலட்சாதிபதிகள் உண்டு.

இப்படிப்பட்ட பேரங்களையும், வியாபார முறைகளையும், இந்தக்கிழமை நேரு அவர்கள் பம்பாயில் நடைபெற்ற ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில், கண்டித்திருக்கிறார். உண்மையான செல்வம், இப்படி 'பங்கு மார்க்கெட்' பேரம் செய்வது அல்ல! உழைப்பில் இருக்கிறது!! பங்கு மார்க்கெட்டுக்கு ஓடுவதும்; அதன் மூலம் இலாபம் தேட நினைப்பதுமா, செல்வம்? அல்ல! அல்ல!! உழைப்பே, செல்வம். உற்பத்தியே செல்வம் என்று முழக்கமிட்டிருக்கிறார்.

நேரு அவர்கள் கூற்று நூற்றுக்கு நூறு உண்மை! செல்வம், பங்கு மார்க்கெட்டில், இல்லை. ஆனால், இன்று செல்வம் கொழிக்கும் இடமாக "பங்கு மார்க்கெட்" விளங்கக் காரணம் என்ன? வாணிபமும், உற்பத்தியும் தனியார் வசமிருப்பதுதான்! இலாபமும், வருவாயும் பெற்றுச் சீமான்களாக விரும்புவோர், இந்த மார்க்கெட்டுகளையே தேடி ஓடுகின்றனர்!! அப்படிப்பட்ட சீமான்களுக்கு, நேருவின் அரசு, அடைக்கலமும் ஆதரவும் தரக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது—"ஓவர் டிராப்டா", "ஷேர்களை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமா?", என்றெல்லாம், ஓடோடியும் செய்கிறது.

இந்தப் போக்கின் காரணமாக விளைந்த ஒரு விபரீதம்தான், முந்திரா ஊழல். முந்திரா, பல கம்பெனிகளுக்கு மானேஜிங் டைரக்டர். ஒரு கம்பெனியின் முதலை எடுத்து, இன்னொன்றுக்குப்போடுவதும், அதிலிருந்து இன்னொரு புதுக் கம்பெனியை அமைப்பதுமாகப் பல திருவிளையாடல்களை செய்துகொண்டிருந்திருக்கிறார்.

அரிச்சுவடி மட்டுமே படித்த முந்திரா, ஒரு அரசே அல்லாடுமளவுக்குச் செய்திருக்கிறார்!!

அவருக்குப் பணமுடை ஏற்பட்டது—என்ன செய்யலாம் என்று பார்த்தார். அவருடைய கம்பெனிகள் நன்றாக நடந்தும், அவரது திருவிளையாடல்கள் காரணமாக, பணம் வைத்திருக்கும் பெத்தாச்சி செட்டியார் போன்றவர்கள் அந்தக் கம்பெனியின் 'பங்கு'களை வாங்க அஞ்சினார்கள். பங்குகளை விற்பதன் மூலம், இன்னொரு கம்பெனிக்கு அதிபதியாக விரும்பிய முந்திரா, இந்திய அரசை நாடினார்! பண உதவி செய்யுங்கள் என்றார்! இல்லாவிடில், என் கம்பெனிகள் முறியும்—அது நாட்டின் வாணிபத்தைப்பாதிக்கும் என்றார். டில்லியும், அவருக்கு, ஏழுமலைகளும் பத்மாக்களும் கட்டியதன் மூலம் சேர்ந்திருந்த இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிப் பணத்தை எடுத்து, "உதவி"யிருக்கிறார்கள். ஒன்றரைக்கோடிக்கு அவரது கம்பெனியின் "ஷேர்"களை இன்சூரன்ஸ் கம்பெனியார் வாங்கினார்கள்!! உண்மையில், அந்த ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் மதிப்புண்டா, அந்த "ஷேர்"களுக்கு என்று பார்த்தால், ஏமாற்றம் கிளம்பியது. ஊழல் நடந்திருப்பதாகத் தெரியவந்தது-இப்போது, யார் முந்திராவுக்கு உதவ முன்வந்தது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க விசாரணை நடக்கிறது.

நிதி மந்திரி கிருஷ்ணமாச்சாரி, டில்லி நிதிக் காரியதரிசி படேல், இன்சூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் சேர்மன் காமத், ரிசர்வ் பாங்க் கவர்னர் அய்யங்கார்—இப்படி, யார் இந்தியாவின் "நிதி"யை நிர்வகிக்கிறார்களோ, அவர்கள் தலையெல்லாம் உருளுகின்றன! இன்சூரன்ஸ் கார்பபரேஷன்காரர்கள், தவறு எங்கள் மீதில்லை, நிதிக்காரியதரிசி மீதுதான் என்கின்றனர்-அவரோ, நிதி மந்திரியின் சொற்படிதான், நடந்தேன் என்கிறார். நிதி மந்திரியோ, "முந்திராவின் திருவிளையாடல்களை முன்னமே அறிவேன். ஆயினும், வாணிபம் கெடாமலிருக்க, என் இலாகா இந்த முடிவுக்கு வந்தது", என்கிறார். இப்படி, வழக்கு, நடக்கிறது பம்பாயில்.

வழக்கைக் காணத் தினசரி ஏராளமான மக்கள் கூடுகிறார்களாம் பம்பாயில்! நீதிமன்றம் நிரம்பி வழிவதால், வெளியிலும் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் நிற்கிறார்கள். வழக்கின் நடவடிக்கைகளைக் கேட்பதற்காக, ஒலிபெருக்கி ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கிறதாம்!!

"ஒலிபெருக்கியா வைப்பது?", என்று பம்பாயில் பேசிய நேரு தெரிவித்திருக்கிறார்! டி. டி. கே.யின் மானமும், நிதியை நிர்வகிப்போரின் தராதரமும், ஒலிபெருக்கி மூலம் வெளியாகிறதே என்கிற வேதனையும் — மக்கள் இவ்வளவு பரபரப்பும் ஆர்வமும் காட்டுகிறார்களே, நமது மானமன்றோ பறக்கிறது என்கிற சங்கடமும் தென்படுகிறது அவரது பேச்சில்!

ஆலையரசர்களை ஒருபுறம் வளர்த்துவிடவும், இன்னொரு பக்கம் சோஷியலிசம் பேசவுமான 'மாடல் சோஷியலிசம்' பேசப்படும் வரையில், இதெல்லாம் நடக்காமலிருக்காது.

அரசு, எல்லாத் துறையிலும் ஒரேவிதமான கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும். இன்சூரன்ஸ் கம்பெனியைத் தேசியமயமாக்கியதுபோல், நாட்டின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கும் வகைகளையும் தன்வசமே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆலைகளையும், பொருள்களை விநியோகிக்கும் கம்பெனிகளையும், சர்க்காரே ஏற்று நடத்தவேண்டும்.

அதுதான் சோஷியலிசம் — மக்களாட்சி.

அதைவிட்டு, ஆட்டுக்கும் தோழன் நரிக்கும் நண்பன் என்கிற கொள்கை யிருப்பதால்தான் கோளாறுகள் முளைக்கின்றன.

"முந்திரா ஊழல்", விசித்திரமானது; பிறகு, விளக்குவோம் அதனை.

அடிப்படையினைச் சரியாக வைத்துக்கொள்ளாது, இப்போது மானம் கப்பலேறுவதைக் கண்டு, குழப்பமும் கோபமும் கொண்டு என்ன பயன்?

தொழில் சாம்ராஜ்யம் ஏற்படுத்த முயன்றாராம், முந்திரா! துணிச்சலுடன் தெரிவித்திருக்கிறார்!!

அதற்குத் துணைபோயிருக்கிறார்கள், நிதியை நிர்வகிப்பவர்கள். அடுத்த கிழமைக்குள், யார் தவறுக்குக் காரணம் என்பது தெரியக்கூடும்.

நம்மைப் பொறுத்தவரையில், இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள், இன்றுள்ள அமைப்பு நீடிக்கும்வரை, ஏற்படவே செய்யும். இன்று முந்திரா! இன்னொரு நாளைக்கு ஒரு சந்திரா ஏற்படமாட்டார் என்று யாரும் உறுதி கூற முடியாது!!

ஒலிபெருக்கியா!!—என்று கேட்பதைவிட, ஒலிபெருக்கி மூலம் ஒரு விசாரணையில் கவனம் செலுத்துமளவுக்கு, மக்களின் பார்வை ஆட்சியின் மீதுள்ளது என்பதை உணரவேண்டும்.

அதற்குத் தக்கபடி, சமூக அமைப்பை மாற்ற முயற்சிக்க வேண்டும். உழைப்பே செல்வம்! —எனச் சண்டமாருதமாக முழக்கமிடுவதும், உண்டு கொழுப்போருக்குப் பண வாய்க்கால்களைத் திறந்து விடுவதும், ஊழல்களைத்தான் வளர்க்கும்.

கௌகத்தியில் இந்த ஆண்டு இந்திய காங்கிரசின் மாநாடு நடைபெற்றதல்லவா? இந்த மாநாட்டுக்கு மொத்தம் கால் கோடி ரூபாய் அதாவது 25-இலட்சம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கலாமென்று ஒரு சேதி கூறுகிறது! இது தவிர, இம்மாநாட்டுக்கென அம்மாநில அரசாங்கம் சுமார் அரை கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கக்கூடுமாம்!! காங்கிரஸ் சரித்திரத்திலேயே கூட்டம் மிகவும் குறைவாக வந்த மாநாடு, இது. மாநாடு முடிவதற்கு ஒரு நாள் முன்னதாகவே, வந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் மூட்டை கட்டிக்கொண்டு கிளம்பி விட்டார்கள்.

சேலம் மாவட்ட
தி. மு. க.

3-வது மாநாடு

1958 பிப்ரவரி 15, 16 சனி ஞாயிறு நாட்களில்
வேலூர் (சேலம்) 'அழகிரி' பந்தலில்
நடைபெறும்.

தலைவர் :	திறப்பாளர் :
கலைஞர் மு. கருணாநிதி	நடிப்பிசைப்புலவர்
எம். எல். ஏ.	**கே. ஆர். இராமசாமி**

அண்ணாதுரை, நாவலர் **நெடுஞ்செழியன்**

கழக முன்னணிச் சொற்பொழிவாளர்கள் கலந்துகொள்வர்.

இரு நாட்களிலும் கலை நிகழ்ச்சிகள் உண்டு.

இரு நாட்களுக்கும் நுழைவுக் கட்டணம்:—
ஆண்களுக்கு ரூ. 5, 3, 2, பெண்களுக்கு ரூ. 1.

பி. எம். குப்புசாமி	**ப. இராமலிங்கம்**	**ஜி. பி. சோமசுந்தரம்**
பொருளாளர்	செயலாளர்	வ. கு. தலைவர்

இரா. தாண்டவன்—தொண்டர் படைத் தலைவர்.